

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 196/2013-123

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. decembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. V. K., K., zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, Krajskej prokuratúry v Košiciach, Okresnej prokuratúry Košice II a Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice II v konaní vedenom so súvisiacou sp. zn. ČVS: OUV-963/10-K2-2000 a takto

r o z h o d o l :

1. Krajská prokuratúra v Košiciach, Okresná prokuratúra Košice II a Úrad justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice II v konaní vedenom so súvisiacou sp. zn. ČVS: OUV-963/10-K2-2000 p o r u š i l i základné právo Ing. V. K., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priesťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj právo na

prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Ing. V. K. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 5 500 € (slovom päťtisícpäťsto eur), z ktorej sumy je Úrad justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice II povinný vyplatiť mu 3 500 € (slovom tritisícpäťsto eur), Okresná prokuratúra Košice II je povinná vyplatiť mu 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur) a Krajská prokuratúra v Košiciach je povinná vyplatiť mu 500 € (slovom päťsto eur), a to všetko do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia Ing. V. K. v sume 331,12 € (slovom tristotridsaťjeden eur a dvanásť centov) na účet ustanovenej advokátky JUDr. I. R., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Úrad justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice II je povinný uhradiť štátu trovy právneho zastúpenia v sume 331,12 € (slovom tristotridsaťjeden eur a dvanásť centov) na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky(...) do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Sťažnosti Ing. V. K. vo zvyšnej časti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 196/2013-23 z 26. marca 2013 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie sťažnosť Ing. V. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva na

prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej aj „generálna prokuratúra“), Krajskej prokuratúry v Košiciach (ďalej aj „krajská prokuratúra“), Okresnej prokuratúry Košice II (ďalej aj „okresná prokuratúra“) a Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice II (ďalej aj „polícia“) v konaní vedenom so súvisiacou sp. zn. ČVS: OUV-963/10-K2-2000 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

1.1 Uznesením č. k. II. ÚS 196/2013-23 z 26. marca 2013 bola sťažovateľovi súčasne ustanovená právna zástupkyňa v predmetnom konaní pred ústavným súdom, advokátka JUDr. I. R.

1.2 Z obsahu sťažnosti vyplýva najmä chronológia úkonov vykonaných v danej veci účastníkmi tohto konania a tiež tieto relevantné skutočnosti:

«(...) Táto sťažnosť sa týka neodôvodnených prietahov v mojom trestnom stíhaní(...) a nadväzuje na sťažnosť zo dňa 26. 10. 2004, odmietnutú Ústavným súdom uznesením zo dňa 8. 12. 2004, sp. zn. III. ÚS 365/04 z dôvodu nevyčerpania dostupných opravných prostriedkov. (...)

Po doručení uznesenia ústavného súdu o odmietnutí mojej sťažnosti (III. ÚS 365/04) som niekoľko mesiacov čakal, či sa v mojej veci predsa len nezačne konať. Nakoľko podľa môjho názoru orgány činné v trestnom konaní v mojej veci naďalej nekonali, obrátil som sa s podnetom zo dňa 28. 5. 2005(...) na Krajskú prokuratúru Košice a žiadal som o preskúmanie zákonnosti postupu Okresnej prokuratúry Košice II ako aj o odstránenie prípadne zistených pochybení. Krajská prokuratúra príjem podnetu nepotvrdila a ani žiadnym iným spôsobom na neho nereagovala.

Podaním zo dňa 3. 8. 2005(...) som sa obrátil s opakovaným podnetom na Generálnu prokuratúru SR a namietal som voči postupu Krajskej prokuratúry Košice vo veci môjho podnetu z 28. 5. 2005.

Generálna prokuratúra odpovedala podaním zo dňa 8. 8. 2005(...) Generálna prokuratúra dala Krajskej prokuratúre Košice pokyn, aby môj podnet zo dňa 28. 5. 2005 urýchlene vybavila(...)

Krajská prokuratúra ani teraz žiadnym spôsobom nereagovala.

Niekedy v septembri r. 2005 mi bolo doručené uznesenie ORPZ ÚJaKP Košice II zo dňa 6. 9. 2005, ČVS: OÚV-963/10-K2-2000, ktorým vyšetrovateľ PZ moje trestné stíhanie zastavil v celom rozsahu(...)

Následne mi bolo doručené uznesenie Okresnej prokuratúry Košice II zo dňa 17. 10. 2005, 1 Pv 221/2003-2000, ktorým prokuratúra zamietla sťažnosť poškodenej proti zastaveniu trestného stíhania(...)

Na podklade podnetu poškodenej JUDr. I. S., podal generálny prokurátor sťažnosť pre porušenie zákona k Najvyššiemu súdu SR, ktorý návrhu prokurátora vyhovel a uznesením zo dňa 3. 5. 2006, sp. zn. 1 Tz 12/2006 napadnuté uznesenie okresnej prokuratúry zrušil pre porušenie zákona v môj prospech a vec vrátil na ďalšie konanie(...)

Uznesením zo dňa 9. 6. 2006, 1 Pv 221/03-286, Okresná prokuratúra Košice II zrušila uznesenie vyšetrovateľa o zastavení trestného stíhania a prikázala vyšetrovateľovi PZ vo veci konať, najmä doplniť vyšetrovanie o dôkazy, ktoré určil vykonať Najvyšší súd SR(...)

Nadobudol som pocit, že orgány činné v trestnom konaní sú v mojej veci opätovne nečinné, preto som sa podaním zo dňa 3. 12. 2006(...) znovu obrátil na Okresnú prokuratúru Košice II so žiadosťou o preskúmanie zákonnosti postupu vyšetrovateľa v mojej trestnej veci. Zároveň som upozornil, že doterajší priebeh trestného stíhania subjektívne považujem za bezprecedentné nedôvodné prenasledovanie občana orgánom štátu, upozornil som, že moje ďalšie kroky budú smerovať k tomu, aby som túto vec dostal na pôdu medzinárodného súdu a žiadal som, aby v prípade zistenia pochybení bola automaticky zjednaná náprava bez toho, aby som sa jej zjednania musel dožadovať následným samostatným podaním.

Na túto žiadosť odpovedala Okresná prokuratúra Košice II podaním zo dňa 16. 1. 2007, 3 Pv 39/07-91, v ktorom mi opätovne, štvrtý krát, potvrdila prieťahy vo vyšetrovaní zapríčinené nečinnosťou vyšetrovateľa.

(...)

Porušenie svojich vyššie uvedených základných práv, ľudských práv a základných slobôd vidím v nižšie uvedených skutočnostiach, pričom námietky rozčleňujem na tri časti, voči nasledovným etapám trestného stíhania:

I. 16. 10. 2000 - 23. 7. 2004, s uznesením III. ÚS 365/04;

II. 24. 7. 2004 - 19. 1. 2007 (predvolanie novým vyšetrovateľom k výsluchu);

III. 20. 1. 2007 - doteraz.

I. časť

Moje námietky v tejto časti sú zhodné s námietkami, ktoré som už predložil ústavnému súdu v konaní III. ÚS 365/04(...)

Vznesenie obvinenia je tak vážnym zásahom do integrity osobnosti obvineného (možné psychické, zdravotné, rodinné, pracovné a spoločenské dôsledky) a to napriek prezumpcie neviny, že je nesporné nanajvýš naliehavé, aby tento stav neistoty bol v najkratšom možnom čase odstránený a to či už odsúdením obvineného po jeho obžalovaní, alebo jeho oslobodením spod obžaloby. Na túto skutočnosť pamätal aj zákonodarca, ktorý vo viacerých častiach Trestného poriadku opakovane upozorňoval na nevyhnutnosť čo najrýchlejšieho konania orgánov činných v trestnom konaní(...)

Ako vyplýva z listu Okresnej prokuratúry Košice II zo dňa 16. 12. 2003(...), prokuratúra zistila neodôvodnené prieťahy v konaní vyšetrovateľa, ktoré prieťahy samé o sebe predstavujú porušenie Trestného poriadku v ust. §§ 2(4) a 164(2) a vo svojej podstate, sú nesprávnym úradným postupom, predstavujú porušenie zákona orgánom činným v trestnom konaní a súčasne aj porušenie Ústavy SR(...)“

Podľa môjho názoru(...) moja trestná vec bola riešená s neodôvodnenými prieťahmi(...)

Ako ďalej vyplýva z listu Okresnej prokuratúry Košice II zo dňa 23. 7. 2004, vyšetrovateľ, teda orgán činný v trestnom konaní, nereagoval na upozornenie prokurátora na prieťahy v jeho konaní a v uvedenej veci bol naďalej nečinný, čo vo svojej podstate znamená hrubé, pokračujúce a vedomé porušovanie mojich(...) označených, základných práv, orgánmi činnými v trestnom konaní(...)

Nakoľko je nesporné, že vyšetrovateľ v rozpore so zákonom(...) bol vo veci nečinný, namietam, že týmto vadným postupom orgánu činného v trestnom konaní, mi bolo bránené v prístupe k nezávislému a nestrannému súdu, ktorý jediný mohol rozhodnúť o mojej vine či nevine(...)

Uznesením III. ÚS 365/04 ústavný súd moju sťažnosť odmietol z dôvodu jej neprípustnosti pre nevyčerpanie dostupných opravných prostriedkov daných mi Zákomom o prokuratúre.

Rozhodnutie ústavného súdu som rešpektoval, aj keď som sa s jeho názorom nestotožnil(...)

Ústavný súd v uznesení III. ÚS 365/04 uviedol, že som bol povinný využiť opravné prostriedky aj vo forme podnetu/podnetov, daných mi Zákomom o prokuratúre.

(...) Podaním zo dňa 28. 5. 2005(...) som sa obrátil na Krajskú prokuratúru v Košiciach s podnetom podľa § 31 ods. 1 Zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, v ktorom som žiadal preskúmanie zákonnosti postupu Okresnej prokuratúry Košice II v mojej trestnej veci a zároveň som žiadal o zjednanie nápravy.

Krajská prokuratúra Košice tento môj podnet ignorovala (bez potvrdenia jeho prijatia, bez vybavenia v zákonnej lehote, bez vybavenia v akejkoľvek lehote).

Podľa § 32 ods.2 Zákona č. 153/2001 Z. z. bol krajský prokurátor povinný potvrdiť podanie tohto môjho písomného podnetu v lehote 10 dní od jeho doručenia.

Podľa § 33 ods. 1 Zákona o prokuratúre mal byť môj podnet vybavený v lehote dvoch mesiacov. Prípadné predĺženie lehoty na vybavenie podnetu mi nebolo oznámené (§ 33 ods. 2 Zákona o prokuratúre).

Týmto vadným postupom krajskej prokuratúry mi bolo upreté základné právo na účinný a efektívny prostriedok nápravy, s dôsledkom pokračujúceho porušovania mojich základných práv, ako som už namietal v (...) tejto sťažnosti.

Preto som sa podaním zo dňa 3. 8. 2005(...) obrátil s opakovaným podnetom podľa § 34 ods. 1 Zákona o prokuratúre na Generálnu prokuratúru SR a opätovne som žiadal o zjednanie nápravy.

Generálna prokuratúra tento môj podnet posúdila ako urgenciu a skonštatovala, že mnou v podnete uvádzané skutočnosti považuje za nedostatky v práci Krajskej prokuratúry Košice. Zároveň uviedla, že podnet odstúpila na vybavenie Krajskej prokuratúre v Košiciach a „včasnosť a úplnosť jeho vybavenia sleduje“(...)

Napriek uvedenému, krajská prokuratúra naďalej zaťato mlčala a nekonala. Môj podnet nie je do dnešného dňa vybavený.

Namietam však aj voči postupu generálnej prokuratúry. Na ňu som sa obrátil s „opakovaným podnetom“, ktorý vyhodnotila ako urgenciu vybavenia pôvodného podnetu a opakovaného podnetu sa zbavila jeho odstúpením nižšej prokuratúre, voči ktorej bol podnet smerovaný. To je ako keby mal sťažnosť vybaviť ten, na koho sa sťažovateľ sťažuje.

Môj opakovaný podnet generálnej prokuratúre bol podaný podľa § 34 ods. 1 Zákona o prokuratúre, keďže som nebol spokojný s vybavením svojho podnetu podľa § 31 ods. 1 Zákona o prokuratúre. Na vybavenie tohto prvotného podnetu je možné nahliadať ako na jeho nevybavenie, rovnako ako aj na jeho vybavenie zamietnutím, fiktívnym rozhodnutím nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov. Krajská prokuratúra Košice teda následne zamietla fiktívnym rozhodnutím aj môj opakovaný podnet odstúpený jej na vybavenie generálnou prokuratúrou(...)

Generálna prokuratúra mi sľúbila, že včasnosť a úplnosť vybavenia sleduje. Nuž, buď nesledovala, alebo sledovala ako bol v zákonnej lehote zamietnutý fiktívnym rozhodnutím, utajeným aj predom mnou.

Namietam vadnosť postupu Generálnej prokuratúry SR pri vybavovaní môjho opakovaného podnetu, s dôsledkom porušenia môjho základného práva na účinný a efektívny prostriedok nápravy, s dôsledkom pokračujúceho porušovania mojich základných práv, ako som už namietal v (...) tejto sťažnosti.

Až potom začal vyšetrovateľ konať (formálne sám od seba, nakoľko o spôsobe vybavenia svojich podnetov som vyrozumieť nebol, čo je prax silne obmedzujúca možnosti poškodenej osoby domáhať sa náhrady spôsobených škôd a/alebo nemajetkovej ujmy).

(...) Obdobie od 6. 9. 2005 (uznesenie o zastavení trestného stíhania) do 9. 6. 2006 (uznesenie okresnej prokuratúry o zrušení uznesenia o zastavení trestného stíhania) považujem za obdobie bez prieťahov v konaní.

Na základe mojej ďalšej žiadosti z 5. 12. 2006, na podklade ust. § 210 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok, mi Okresná prokuratúra Košice II podaním zo dňa 16. 1. 2007(...) znovu potvrdila zistenie prieťahov vo vyšetrovaní absolútnou nečinnosťou vyšetrovateľa, ktorý od uznesenia NS SR, sp. zn. 1 Tz 12/2006 vo veci nevykonával žiadne procesné úkony. V tejto dobe bola moja vec pridelená novému vyšetrovateľovi, ktorý ma dňa 19. 1. 2007 predvolal k výsluchu.

Namietam pokračujúce prieťahy v mojom trestnom stíhaní, o ktorých vedela aj prokuratúra a napriek tomu nevykonala nič k ich odstráneniu. (...)

V postavení poškodenej osoby tvrdené okradnutej o svoj majetok konaním prebehnuvším pod dohľadom Krajského súdu Košice ako súdu konkurzného, som sa podnetom podľa zákona o prokuratúre dožadoval zjednania nápravy vo veci porušenia mojich práv, ku ktorých porušeniu došlo podľa môjho názoru vadným rozhodnutím vyšetrovateľa PZ a následne aj dozorujúcej prokuratúry vo veci trestného stíhania vo veci krádeže môjho majetku.

Krajská prokuratúra Košice tento môj podnet odmietla, pričom ako jeden z dôvodov jeho odmietnutia uviedla skutočnosť môjho trestného stíhania v inej veci. Nesporne to vyplýva zo záverečnej vety v tomto podaní: „Vzhľadom na uvedené dôvody, Váš podnet ako nedôvodný odkladám“, pričom jedným z týchto dôvodov bolo práve zistenie prokuratúry, že v inej veci som ja sám trestne stíhaný.

Uvedenie skutočnosti môjho trestného stíhania v príčinnej súvislosti s odmietnutím môjho podnetu, v kontexte s celým, nepochopiteľných 11 rokov trvajúcim trestným stíhaním mojej osoby, stále bez podania obžaloby, nie je možné rozumne vysvetliť žiadnym iným spôsobom, než tak, že prokuratúra ma považuje za vinného a ako vinného ma aj trestá odmietaním mojich práv spôsobom, ktorý nedokážem definovať ináč než ako uplatňovanie morálneho korektívu pozitívneho práva prokuratúrou, u osoby, ktorú prokuratúra považuje za nehodnú poskytnutia ochrany jej napadnutým a porušeným právam. (...)

Na podklade rozhodnutia najvyššieho súdu vydal okresný prokurátor dňa 9. 6. 2006 uznesenie I Pv 221/03-286(...), ktorým zrušil uznesenie o zastavení trestného stíhania a usmernil vyšetrovateľa k zabezpečeniu a vykonaniu takých dôkazov, ako to určil najvyšší súd vo svojom uznesení zo dňa 3. 5. 2006(...) A tento sa vyjadril tak, že treba skúmať, či sa nejednalo o podvodný úpadok.

(...) v mojom trestnom stíhaní vznikli ďalšie nedôvodné prieťahy, nakoľko nástroje na riešenie vyšetrovateľ k dispozícii nesporne mal a to v Trestnom poriadku (zastavenie trestného stíhania alebo návrh na podanie obžaloby).

Čo však negatívne zasiahlo do mojich základných práv, bolo usmernenie vyšetrovateľa prokuratúrou k takým procesným úkonom a zabezpečovaniu takých dôkazov,

ktoré nemohli v žiadnom prípade viesť k podaniu úspešnej obžaloby, nakoľko v právnom štáte je trestné stíhanie za nejestvujúci (v čase spáchania skutku) trestný čin, neprípustné.

Aj keď teda voči poslednému účinkujúcemu vyšetrovateľovi nemám podstatné výhrady vo vzťahu k nečinnosti, jeho činnosť bola prokuratúrou usmernená vadne a celá doba jeho šetrenia bola dobou neúčinného, neefektívneho a nehospodárneho konania, ktoré za žiadnych okolností nemohlo smerovať k naplneniu účelu trestného stíhania, ktorým je potrestanie trestného činu, nakoľko v danej dobe vyšetovaný trestný čin trestným činom nebol.

Preto, aj keď posledný vyšetrovateľ konal, namietam nezákonné prietahy v mojom trestnom stíhaní(...) zapríčinené vadným postupom a rozhodnutím Okresnej prokuratúry Košice II a jej vadným usmernením vyšetrovateľa, a to po celú dobu od 20. 1. 2007 až doteraz.

(...) Ani do dnešného dňa, napriek uplynutiu doby temer 11 rokov od vznesenia mi obvinenia, nebola podaná obžaloba, ktorá by mi umožnila očistiť svoje meno pred súdom.

(...) Mojím obvinením došlo nesporne k negatívnemu zásahu do môjho osobného, súkromného, aj pracovného života. Vyšetrovateľ mal k obvineniu pristúpiť až potom, keď zistené skutočnosti dostatočne poukazovali na moje previnenie a v ďalšom mal pokračovať čo najrýchlejšie a čo najefektívnejšie tak, aby po náležitom objasnení všetkých okolností trestného činu mohli orgány činné v trestnom konaní rozhodnúť o zastavení trestného stíhania, alebo o mojom obžalovaní, čím by sa mi umožnil prístup k nezávislému súdu, ktorý by objektívne rozhodol o mojej vine či nevine. Vyšetrovatelia aj prokuratúra konali v rozpore so zákonom, čím porušili moje namietané práva.

V súčasnosti nie je možné vylúčiť, že som nevinný. V takomto prípade som však už po dobu temer 11 rokov vystavený stresovej situácii z trestného stíhania, ktorého doba trvania nemá oporu v zložitosti veci, ale vyplýva výhradne z nečinnosti vyšetrovateľov a vadného konania prokuratúr. Tento stres sa výrazne negatívnym spôsobom podpísal na výraznom zhoršení môjho zdravotného stavu a to až tak, že som trvale dispenzarizovaný u lekárov v dvoch špecializovaných odboroch. (...)

Po celú dobu trestného stíhania je poškodzované moje meno a povesť a to samotnou oznamovateľkou trestných činov, v rámci občiansko-právnych konaní, a to aj na verejných pojednávaniach jej propagandisticko-biľagujúcim poukazovaním na moje trestné stíhanie,

bez ohľadu na relevanciu tejto skutočnosti k prejednávanej veci, čo je umožňované výhradne vadami v postupe orgánov činných v trestnom konaní, nakoľko pri ich riadnom zákonnom postupe som mohol už dávno preukázať svoju nevinu a neopodstatnenosť trestného stíhania. (...)

Navrhujem Súdu, aby mi priznal finančné zadosťučinenie za porušenie mojich základných práv, ktorého primeranosť navrhovanej výšky odôvodňujem nasledovnými skutočnosťami:

V súčasnom štádiu mojej trestnej veci nemožno vylúčiť, že by sa mohlo jednať o koordinovanú činnosť neznámych osôb, kedy účelové trestné stíhanie má napomôcť k dokonaniu komplexného nezákonného napadnutia môjho majetku a majetku spoločností ktorých som spoločníkom a má smerovať aj k psychickému rozkladu mojej osobnosti postupným napádaním majetku aj ďalších osôb, s ktorými začnem spolupracovať, so zrejším cieľom dosiahnuť moju úplnú spoločenskú izoláciu. (...)

Do 07/2010 som bol zamestnaný u spoločnosti F. s. r. o. Odo dňa 5. 10. 2000, kedy došlo k nezákonnému napadnutiu majetku môjho aj majetku môjho zamestnávateľa, mi zamestnávateľ nevyplatil žiadnu mzdu, nakoľko týmto krokom vyvolané majetko-právne spory nie sú doteraz ukončené. Pokúšal som sa nájsť si iné primerané zamestnanie, avšak vzhľadom na prebiehajúce trestné stíhanie som nebol v tomto snažení úspešný. (...)

Je nesporne rozdiel v tom, ako sa okolie pozerá na trestne stíhanú osobu, ak je obvinená z jedného trestného činu a ak je obvinená ako ja, z ôsmich trestných činov, teda z rozsiahlej trestnej činnosti. Tvrďím, že množstvo trestných činov kladených mi za vinu je umelo udržiavané orgánmi činnými v trestnom konaní. Ako vyplýva z môjho obvinenia, som trestne stíhaný za neodovzdanie súpisov konkurznej podstaty. Som však súčasne trestne stíhaný za odovzdanie súpisov konkurznej podstaty s uvedením nepravdivých údajov. Je zrejmé, že jeden trestný čin vylučuje spáchanie druhého. Orgány činné v trestnom konaní mali stíhanie v jednej z týchto vecí už dávno zastaviť. Nestalo sa tak. Zrejme teda majú dôkazy, že sa stali oba trestné činy naraz, alebo sa jedná o vedome účelový postup proti mojej osobe, ktorého účelom je čo najťažšie postihnúť moju povest' ešte pred tým, kým sa rozhodnú v jednej z vecí nepodať obžalobu.

Návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia preto viažem na dobu existujúcich priet'ahov, rozsah porušovaných základných práv, počet obvinení z trestných

činov a postavenie, ktoré som mohol v zamestnaní a v spoločnosti zastávať, ak by trestného stíhania nebolo, resp. ak by prebehlo v primeranej lehote, v súlade so zákonom. Po jedenástich rokoch propagandistického šírenia informácií o mojej rozsiahlej trestnej činnosti je moja povest' nenapraviteľne zruinovaná a neopraviteľná dokonca ani v prípade, že by ma súd oslobodil z pod všetkých bodov obžaloby.

Vzhľadom na závažnosť dôsledkov môjho obvinenia, ako aj vzhľadom na zrejmu a vedomú nečinnosť a vadnú činnosť orgánov činných v trestnom konaní, navrhujem Súdu, aby mi priznal finančné odškodnenie za ujmy nemajetkovej povahy vo výške 200,- € za každé obvinenie a za každý mesiac objektívne zistených neodôvodnených priet'ahov, resp. za každý mesiac vadného konania, ktoré konanie nemohlo naplniť zákonný účel trestného stíhania.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Ústavný súd SR vyslovil, že k porušeniu mojich základných práv došlo, aby prikázal orgánom činným v trestnom konaní konať bez priet'ahov, účinne a efektívne a aby mi priznal finančnú kompenzáciu za spôsobené ujmy. (...)»

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili všetci účastníci konania: generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“), zastúpený jeho prvým námestníkom JUDr. L. T., listom č. k. IV/2 Spr 4/13-10 zo 14. mája 2013, krajská prokuratúra, zastúpená krajským prokurátorom JUDr. P. K., stanoviskom sp. zn. KPt 2530/01 z 9. mája 2013, okresná prokuratúra zastúpená okresným prokurátorom v zastúpení JUDr. R. Š., vyjadrením č. k. 3 Pv 39/2007-372 z 25. apríla 2013, doplnením vyjadrenia č. k. 3 Pv 39/2007-374 z 29. apríla 2013 a ďalším doplnením vyjadrenia č. k. 3 Pv 39/2007-375 z 3. mája 2013, a napokon polícia prostredníctvom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach (ďalej aj „KR PZ“), ktoré má „právnú subjektivitu na zastupovanie pred súdmi“, listom riaditeľa KR PZ v zastúpení plk. J. B., č. KRPZ-KE-VO2-120/2013-PS zo 6. mája 2013.

2.1 Generálny prokurátor rekapituloval „podstatu s'ťažnosti“, popísal „skutkový stav“ a chronológiu úkonov vykonaných v danej veci a uviedol tieto skutočnosti:

«(...) dovoľujem oznámiť, že generálna prokuratúra netrvá na ústnom pojednávaní.

(...) Dozor nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní vykonávala pod sp. zn. 3Pv 39/2007 Okresná prokuratúra Košice II (...)

(...) Dohľad nad činnosťou prvostupňovej prokuratúry vo vzťahu k trestnému konaniu vedenému voči sťažovateľovi realizovala Krajská prokuratúra Košice(...)

(...) Konanie podľa zákona o prokuratúre pred Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky

Sťažovateľ dňa 3. 8. 2005 podal na Generálnu prokuratúru SR podanie, ktorým signalizoval nedostatky v postupe Krajskej prokuratúry v Košiciach. Tieto podľa názoru sťažovateľa spočívali v tom, že v zákonnej lehote neobdržal jej vyrozumienie o vybavení podania, resp. o predĺžení lehoty na jeho vybavenie. Prokurátor generálnej prokuratúry vyhodnotil podanie sťažovateľa v súlade s ustanovením § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre ako podnet, ktorý je príslušná vybaviť Krajská prokuratúra v Košiciach. Vzhľadom k týmto skutočnostiam, v zákonnej lehote podľa § 32 ods. 2 zákona o prokuratúre potvrdil príjem podnetu pod č. k. IV/3 GPt 506/03-1 1 dňa 8. 8. 2005 a oznámil sťažovateľovi, že podnet postúpil Krajskej prokuratúre v Košiciach s pokynom, aby ho v stanovenej lehote urýchlene vybavila. Vybavujúci prokurátor vzhľadom na obsah podania považujúc tvrdenia sťažovateľa za pravdivé, uložil krajskej prokuratúre č. k. IV/3 GPt 506/03-10 dňa 8. 8. 2005 reagovať na všetky jeho námietky a odpis vybavenia predložiť v určenej lehote generálnej prokuratúre.

(...) Vplyv Generálnej prokuratúry SR na prietáhy v prípravnom konaní

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky považuje za potrebné v prvom rade uviesť, že jej pôsobnosťou sa sleduje primárne metodická a riadiaca činnosť podriadených prokuratúr a v tom rozsahu odstraňovanie zistených pochybení v konaniach. Ako podklad pre elimináciu pochybení v trestnom konaní slúžia viaceré inštitúty trestného práva a to napr. riadny opravný prostriedok voči rozhodnutiu krajskej prokuratúry; mimoriadny opravný prostriedok podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku (zrušenie právoplatných rozhodnutí vydaných v prípravnom konaní generálnym prokurátorom). Osobitným inštitútom využívaným v prípravnom konaní sledujúcom nestrannosť prokuratúry je odňatie a prikázanie veci podľa § 201 ods. 5 Trestného poriadku.

Vnútrorezortným prostriedkom nápravy nedostatkov činnosti podriadených prokuratúr je prijatie opatrení podľa zákona o prokuratúre (§ 31 a § 34) na základe

podnetov fyzických a právnických osôb. Na prijatie opatrení sú prokurátori oprávnení ustanovením § 6 ods. 1 písm. a) zákona o prokuratúre.

Sťažovateľ zo dňa 3. 8. 2005 adresoval generálnej prokuratúre písomnosť označenú ako podnet, ktorou signalizoval, že jeho podanie zo dňa 28. 5. 2005 nebolo príslušnou prokuratúrou zákonným spôsobom vybavené. Nakoľko generálnej prokuratúre nebol zrejmý obsah podania zo dňa 28. 5. 2005, v súlade s ustanovením § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre vybavujúci prokurátor podanie vyhodnotil ako podnet, ktorý štandardným postupom odstúpil príslušnej prokuratúre na vybavenie. Sťažovateľ voči uvedenému postupu nenamietal a v priebehu ďalšieho konania nevyužil ďalší zákonný prostriedok nápravy, a to opakovaný podnet podľa § 34 a nasl. zákona o prokuratúre. Generálna prokuratúra tak nemala žiadny zákonný podklad vstúpiť do konania vedeného proti sťažovateľovi a to, či už prostriedkami trestného práva, respektíve prostriedkom vybavenia opakovaného podnetu podľa zákona o prokuratúre.

S poukazom na uvedené zákonné dôvody generálna prokuratúra zastáva názor, že svojím postupom neovplyvnila, a ani nemohla ovplyvniť dĺžku prípravného konania vedeného proti sťažovateľovi, ktorý nevyužil všetky dostupné prostriedky nápravy. V tejto súvislosti generálna prokuratúra považuje za významný fakt, že tento účinný prostriedok nápravy sťažovateľ riadnym spôsobom využíval v iných konaniach, ktoré sám inicioval a o ktorých generálna prokuratúra zákonným spôsobom konala pod č. k. IV Gn 3034/03-44 dňa 11. 7. 2005. V tomto konaní na podklade opakovaného podnetu sťažovateľa súhrnne preskúmala štyri vyšetrovacie spisy Okresného úradu vyšetrovania Košice II a jeden vyšetrovací spis Okresného úradu vyšetrovania Košice I.

Podľa názoru generálnej prokuratúry nie je zanedbateľné i to, že Okresná prokuratúra Košice II ukončila prípravné konanie a dňa 7. 12. 2011 na sťažovateľa podala vecne a miestne príslušnému súdu obžalobu. Okresný súd Košice II obžalobu prijal a koná o nej pod sp. zn. 4T 134/2011. Nie je vylúčené, že v zmysle ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva pri zistení prieťahov spôsobených orgánom činným v trestnom konaní vedenom proti sťažovateľovi a vyslovení viny a tieto skutočnosti môžu mať vplyv na druh a výšku uloženého trestu.

Nad rámec uvedených zákonom limitovaných možností vstupu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky do prípravného konania považujem za nutné k samotnému

podaniu sťažovateľa zo dňa 28. 5. 2005 uviesť, že toto podanie bolo na generálnu prokuratúru doručené (na vyžiadanie od Krajskej prokuratúry Košice) dňa 9. 5. 2013. Po dôslednom preskúmaní jeho obsahu bolo zistené, že sťažovateľ napriek tomu, že v rámci prípravného konania podal viackrát žiadosť dozorujúcemu prokurátorovi na preskúmanie postupu policajta (§ 167 Trestného poriadku, účinného do 31. 12. 2005). Sťažovateľ ďalej uvádza, že prokuratúra zistila priedačky v konaní vyšetrovateľa, na ktoré ho písomne upozornila. Už zo samotného podania sťažovateľa je teda zrejmé, že prokurátor v prípravnom konaní riadne využíval svoje oprávnenia vyplývajúce z ustanovenia § 230 ods. 2 Trestného poriadku (do 31. 12. 2005, § 174 ods. 2 Trestného poriadku). V rámci využívania vnútroštátnych prostriedkov nápravy, teda sťažovateľ podal podnet na preskúmanie zákonnosti postupu prokurátora, ktorý konal v zmysle platnej právnej úpravy, kedy zistil dôvodnosť vybavovaného podania sťažovateľa. Prokurátor teda vykonal oprávnenie ustanovené § 174 ods. 2 Trestného poriadku a prijal opatrenie na odstránenie nedostatkov prípravného konania. V tomto prípade dozorujúci prokurátor teda konal v rámci zákonom stanovených oprávnení.

V rámci prípravného konania vedeného proti sťažovateľovi bolo z jeho strany, zo strany jeho manželky, ako i za spoločnosť v mene ktorej vystupoval podaných 46 oznámení, sťažností, žiadostí a podnetov orgánom činným v trestnom konaní, prípadne iným osobám, ktoré sú oprávnené zasahovať do trestného konania. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky viackrát rozhodovala o opakovaných podnetoch sťažovateľa, pričom dňa 11.7. 2005 pod sp. zn. 4 Gn 3034/03 vybavila ďalší opakovaný podnet sťažovateľa nad rámec ustanovenia § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre, pričom preskúmavala (5 vyšetrovacích spisov, 5 dozorových spisov okresnej prokuratúry a 3 dohľadové spisy krajskej prokuratúry) i spisový materiál 1 Pv 221/03 s tým záverom, že opakované podnety sťažovateľa boli ako nedôvodne odložené. Spisový materiál Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 1 Pv 221/03 bol dozorovým spisom vedený v prípravnom konaní proti sťažovateľovi.

(...) S poukazom na uvedený postup Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v trestnej veci sťažovateľa a jeho nevyužitie účinného prostriedku nápravy, ktorým je opakovaný podnet podľa § 34 zákona o prokuratúre, základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 odsek 2 Ústavy(...) a čl. 6 Dohovoru(...) zo strany generálnej prokuratúry porušené nebolo.»

2.2 Krajský prokurátor taktiež zhrnul „podstatu sťažnosti“, opísal „skutkový stav“ a zaujal k danej veci toto relevantné stanovisko:

«(...) vyslovuje súhlas s upustením od ústneho pojednávania. (...)

(...) *Ku porušeniu práva sťažovateľa*

V prebiehajúcom trestnom konaní je sťažovateľ v procesnom postavení obžalovaného, keďže 12. 12. 2011 bola na Ing. K. za skôr uvedené trestné činy podaná obžaloba okresným prokurátorom Košice II. Podstatou porušenia práv sťažovateľa je skutočnosť, že prípravné konanie trvalo od 16. 10. 2000, kedy mu bolo vznesené obvinenie do 12. 12. 2011, keď bola na sťažovateľa podaná obžaloba. Dĺžka prípravného konania proti sťažovateľovi bola podľa názoru sťažovateľa neprimeraná charakteru a zložitosti veci.

(...) *Zložitosť veci*

Sťažovateľ je stíhaný za ekonomickú trestnú činnosť s rozsahom poškodzujúcim iné subjekty vo výške prevyšujúcej 4 000 000 €. Spisový materiál obsahuje vyše 1 300 strán a pre právne posúdenie dopadov ekonomických transakcií, ktoré sú predmetom trestného stíhania sťažovateľa, na iné subjekty - poškodené strany v konaní - bolo potrebné náročné znalecké dokazovanie znalcom z odboru ekonómie a účtovníctva, ktoré dokazovanie si v prípravnom konaní vyžiadalo viac ako 10 mesiacov. V prípravnom konaní bolo vylúchnutých viac ako 20 svedkov a boli vykonané viaceré konfrontácie medzi sťažovateľom v procesnom postavení obvineného a svedkami.

Z dozorového spisu Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 3 Pv 39/07 (predtým 1 Pv 1095/00) je zistiteľné, že na vyšetrení trestnej veci sa vystriedalo 5 vyšetrovateľov. V konaní boli zaznamenané viaceré prerušenia trestného stíhania z procesných dôvodov, z toho jedenkrát tiež pre neprítomnosť obvineného - sťažovateľa (od 19. 04. do 31. 08. 2001), jedenkrát pre neprítomnosť poškodeného-správkyne konkurznej podstaty (od 18. 01. 2002 do 17. 03. 2003 - jeden rok a dva mesiace). Prokurátor v pravidelných intervaloch zisťoval, či dôvody prerušenia trestného stíhania proti sťažovateľovi trvali.

Od 17. 10. 2005 do 12. 06. 2006 sa v základom konaní nekonalo vôbec z dôvodu právoplatného zastavenia trestného stíhania proti obvinenému, a to až do rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Tz 12/2006 zo dňa 03. 06. 2006, kedy Najvyšší súd SR rozhodol v konaní o sťažnosti pre porušenie zákona zrušujúcim

rozhodnutím a prikázaním, aby okresný prokurátor vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

(...) Správanie sťažovateľa

Sťažovateľ adresoval Krajskej prokuratúre Košice jeden podnet z 28. 05. 2005, v ktorom signalizoval priedahy v trestnom konaní, vedenom na Okresnej prokuratúre Košice II v tom čase pod sp. zn. 1 Pv 221/03.

Týmto podnetom, okrem citácie okresného prokurátora Košice II v jeho liste zo 16. 12. 2003 sp. zn. 1 Pv 221/03-43 „že prokuratúra zistila priedahy v konaní vyšetrovateľa, na ktoré ho písomne upozornila“, ako aj citácie ďalšej informácie okresného prokurátora Košice II o vybavení podnetu sťažovateľa listom zo dňa 23. 07. 2004, že „prokuratúra potvrdila existenciu priedahov vo vyšetrovaní, spočívajúcich v nečinnosti vyšetrovateľa“, sa nedožadoval resp. ani nemal dôvod dožadovať sa revízie vybavenia jeho predchádzajúcich podnetov na nadriadenej krajskej prokuratúre, lebo sám sa s touto informáciou o vybavení predchádzajúcich podnetov okresným prokurátorom a jeho opatreniami zrejme stotožnil a vyjadrenia okresného prokurátora k podnetom akceptoval.

Treba síce konštatovať, že podnet sťažovateľa z 28. 05. 2005, ktorého písomné nevybavenie sťažovateľ Krajskej prokuratúre Košice vyčíta, je formálne opodstatnený, lebo prokurátor na podnet písomne nedopatrením nereagoval, avšak podnet neobsahoval žiadny dôvod ani požiadavku, aby krajská prokuratúra, ako nadriadená prokuratúra postup a postoj okresného prokurátora v tejto veci revidovala. Teda, ak by aj prokurátor zareagoval písomne na uvedený podnet z 28. 05. 2005, mohol by reagovať iba tak, že predchádzajúce podnety sťažovateľa boli vybavené správne a jeho opatrenia na zistené priedahy boli adekvátne stavu veci (signalizácia priedahov vo vyšetrovaní vedeniu úradu vyšetrovacej súčasti). Iné opatrenia na zrýchlenie konania neprichádzali do úvahy, keďže viaceré zmeny v osobe vyšetrovateľa, vynútené organizačnými zmenami úradov vyčerpali možnosti procesného odňatia veci konkrétnemu vyšetrovateľovi a jej pridelenia na konanie inému vyšetrovateľovi. Z uvedeného pohľadu sa teda tento podnet javí „nadbytočným“ a jeho písomné nevybavenie nemalo nijaký vplyv na aktuálnu dĺžku prípravného konania (najmä v situácii, že v septembri 2005 prišlo k právoplatnému zastaveniu trestného stíhania sťažovateľa v základnom konaní).

Z evidenčných pomôcok Okresnej prokuratúry Košice II zisťujem, že sťažovateľ súbežne s podnetmi na odstránenie priedahov v trestnom konaní (asi 40) inicioval ďalšie trestné konania ako oznamovateľ vo viac ako 20 trestných oznámeniach, súvisiacich práve s jeho trestnou vecou, v ktorej bol v rovnakom čase v procesnom postavení obvineného. Aj táto skutočnosť mohla ovplyvniť a zrejme aj ovplyvnila funkčnosť a činnosť príslušnej vyšetrovacej súčasti Policajného zboru, ktorá bola činná aj v jeho základnom konaní, v ktorom sa koná o ústavnej sťažnosti.

(...)Postup prokuratúry

Keďže išlo o jediný podnet adresovaný Krajskej prokuratúre v Košiciach signalizujúci priedah v konaní vedenom na Okresnej prokuratúre Košice II v konaní I Pv 221/03 a prokurátor zbral na vedomie informáciu okresného prokurátora o tom, že na základe iného podnetu sa nachádza tento spis na Generálnej prokuratúre SR, uspokojil sa s informáciou okresnej prokuratúry, že priedahy sú zavinené vyšetrovateľom a osvojil si opatrenie spočívajúce v signalizácii priedahov nadriadeným zložkám úradu vyšetrovania. Ingerencia Krajskej prokuratúry v Košiciach do konania v žiadnom prípade nemala vplyv na dĺžku konania a ani podiel na zavinených priedahoch v konaní proti sťažovateľovi.

Nad rámec argumentácie k priedahom v trestnom konaní proti sťažovateľovi sa javí potrebné uviesť, že podľa aktuálnej Informácie Krajského súdu v Košiciach konkurzné konanie vedené pod sp. zn. 2 K 249/98 na majetok úpadcu - obchodnej spoločnosti K., s. r. o., ktorej konateľom bol sťažovateľ, nie je dodnes ukončené a práve v dôsledku obštrukčných procesných aktivít sťažovateľa, v dôsledku čoho 25 konkurzných veriteľov v tomto konaní nie je dodnes ani pomerne uspokojených.

(...) S poukazom na konkrétne okolnosti v trestnej veci sťažovateľa, dôkaznú náročnosť ako i správanie sťažovateľa, ako aj pre objektívne zákonné procesné prekážky konania navrhujem vysloviť, že za obdobie od začatia trestného stíhania a vznesenia obvinenia od 16. 10. 2000 do 12. 12. 2011 základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd porušené nebolo.»

2.3 Z vyjadrenia okresnej prokuratúry z 25. apríla 2013 vyplýva predovšetkým podrobný popis procesných a iných úkonov vykonaných prokuratúrou v danej veci a okrem toho z neho vyplývajú tieto relevantné skutočnosti:

„(...) V konaní vedenom pod sp. zn. II. ÚS 196/2013 Okresná prokuratúra Košice II súhlasí s upustením od ústneho pojednávania.

(...) je možné konštatovať, že dozorový prokurátor plne rešpektoval ustanovenia § 210 Tr. poriadku a § 230 Tr. poriadku a pokynu Krajskej prokuratúry Košice zo dňa 02. 01. 2006 a využil pri výkone prokurátorského dozoru v trestnej veci vedenej proti obvinenému Ing. V. K. všetky jemu prislúchajúce oprávnenia v prípravnom konaní. Vzhľadom na to, že dozorový prokurátor vo veci vykonával pravidelné previerky vyšetrovacieho spisu, vyžiadal od vyšetrovateľa správy o stave konania s popisom úkonov, ktoré bránia skončeniu vyšetrovania, neboli zistené prieťahy pri výkone jeho prokurátorského dozoru. Chcel by som poukázať, že v predmetnej trestnej veci došlo nezávisle, od výkonu oprávnenia prokurátora podľa § 230 ods. 2 písm. f/ Trestného poriadku k výmene dvoch vyšetrovateľov, konajúcich v tejto trestnej veci.

Zastávam názor, že sťažnosť Ing. V. K. nie je opodstatnená.“

2.3.1 Z doplneného vyjadrenia okresnej prokuratúry z 29. apríla 2013 vyplýva „Chronologický prehľad o vykonávaní procesných úkonov vyšetrovateľa podľa originálu vyšetrovacieho spisu sp. zn. ORP-889/6-OJP-KE-2007 nachádzajúceho sa t. č. na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 4T 134/2011“, ktorého citáciu však ústavný súd opomenul, pretože chronológiu úkonov vykonaných vyšetrovateľom polície v napadnutom konaní vykonal sám v bode II tohto nálezu aj na základe zapožičaného spisu Okresného súdu Košice II vedeného pod sp. zn. 4 T 134/2011.

2.3.2 Z ďalšieho doplneného vyjadrenia okresnej prokuratúry z 3. mája 2013 vyplývajú okrem skutkového stavu, ktorý je podrobne popísaný aj v časti II tohto nálezu, tieto relevantné skutočnosti:

«Vo veci prijatia sťažnosti Ing. V. K.(...) podávam nasledovné doplnenie vyjadrenia.

(...) Zložitost' veci

Sťažovateľ Ing. V. K. je v konaní vedenom na Okresnej prokuratúre Košice II pod sp. zn. 3 Pv 39/07 trestne stíhaný pre

- trestný čin marenia konkurzného alebo vyrovnacieho konania podľa § 256c písm.

a/ Trestného zákona účinné v čase skutku

- trestný čin marenia konkurzného alebo vyrovnacieho konania podľa § 256c písm.

b/ Trestného zákona účinné v čase skutku

- trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1 Trestného zákona účinné v čase skutku

- trestný čin poškodzovania veriteľa podľa § 256 ods. 1 písm. b/, ods. 4 Trestného zákona účinné v čase skutku

- trestný čin zvýhodňovania veriteľa podľa § 256a ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinné v čase skutku

- trestný čin poškodzovania veriteľa podľa § 256 ods. 1 písm. c/, ods. 4 Trestného zákona účinné v čase skutku.

Sťažovateľ sa podľa obžaloby dopustil viacerých kvalifikovaných trestných činov ekonomickej povahy. Skutky, pre ktoré bolo vznesené obvinenie sťažovateľovi a pre ktoré bola podaná obžaloba na sťažovateľa, nepatria medzi obvyklú trestnú činnosť. Jedná sa o trestnú činnosť obvineného, ktorá je obtiažne dokazovaná a preukázateľná v prípravnom konaní. Trestná činnosť obvineného bola v prípravnom konaní preukázaná výsluchmi viacerých svedkov, množstvom listinných dôkazov zabezpečených vyšetrovateľom na č. l. 119 až 814, teda o rozsahu 695 strán a taktiež aj rozsiahlym znaleckým posudkom z odboru ekonomiky. Chcem poukázať, že vypracovanie znaleckého posudku znalca z Ekonomickej univerzity v Bratislave - Inštitút ekonomického znelectva a expertíz si vyžiadalo značnú časovú náročnosť, pretože 22. 8. 2007 bol pribratý znalec uznesením vyšetrovateľa a znalecký posudok bol vypracovaný znalcom a doručený vyšetrovateľovi až dňa 08. 07. 2008.

Dôkazná situácia v danej trestnej veci bola sťažená tou skutočnosťou, že výška spôsobenej škody sa musela zistiť a preukázať na podklade veľkého množstva účtovných dokladov právnických osôb. Rozsiahlosť spisového materiálu cca 1300 strán sa podieľalo na dodržaní práv na oboznámenie sa s výsledkami vyšetrovania sťažovateľa a poškodených osôb trestnou činnosťou.

Chcem poukázať na to, že v predmetnej trestnej veci sťažovateľa bol vyšetrovací spis pridelený nasledovným vyšetrovateľom:

- 1. mjr. JUDr. M. M. v čase od 13. 10. 2000 do 17. 05. 2003*
- 2. por. Mgr. S. V. v čase od 20. 02. 2004 do 06. 05. 2004*
- 3. npor. Ing. F. R. v čase od 07. 05. 2004 do 06. 09. 2005*
- 4. por. Ing. M. C. v čase od 13. 06. 2006 do 18. 10. 2006*
- 5. por. RNDr. R. F. v čase od 19. 10. 2006 do 22. 10. 2006*
- 6. kpt. JUDr. S. K. v čase od 23. 10. 2006 do 25. 11. 2011*

Prerozdeľovanie spisového materiálu šiestim vyšetrovateľom v rámci vyšetrovania taktiež prispelo k dĺžke prípravného konania, pretože vyšetrovatelia sa museli nanovo oboznamovať s rozsiahlym spisovým materiálom.

(...) Správanie sťažovateľa

[V tejto časti svojho doplňujúceho vyjadrenia okresná prokuratúra poukázala na podania sťažovateľa (popísané tiež v časti II tohto nálezu), ktorými sťažovateľ uplatnil opravné prostriedky (sťažnosti) proti rozhodnutiam orgánov činných v trestnom konaní, ako aj na opakovanú potrebu prerušenia napadnutého konania, a to aj z dôvodov zapríčinených sťažovateľom.]

(...) Vzhľadom na uvedené podania sťažovateľa dozorujúci prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II bol povinný v každom podaní sťažovateľa si vyžiadať celý spisový materiál, oboznámiť sa s ním, vykonať previerku spisu a o výsledku preskúmania vždy sťažovateľa v zákonnej lehote informovať a v prípade sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniam vyšetrovateľa zákonným spôsobom v zákonných lehotách aj rozhodnúť.

Samotné podania sťažovateľa na preskúmanie postupu vyšetrovateľa, trestné oznámenia za spoločnosť K. s. r. o. svojim spôsobom predĺžili trvanie prípravného konania a naviac prerušenia trestného stíhania v čase od 19. 04. 2001 do 31. 08. 2001 a od 30. 10. 2001 do 19. 11. 2001 z dôvodu neprítomnosti sťažovateľa zapríčinili prieťahy v prípravnom konaní.

(...) Postup prokuratúry

Prokuratúra zastáva názor, že svojím postupom neprispela v rozhodujúcej miere k dĺžke prípravného konania. V čase od 16. 12. 2000 do 17. 03. 2003 vyšetrovateľ štyrikrát prerušil trestné stíhanie proti sťažovateľovi, z toho dva krát pre jeho neprítomnosť a dva

krát z dôvodu neprítomnosti poškodenej svedkyne JUDr. I. S. Ako je zrejmé z prehľadu jednotlivých podaní sťažovateľa, tento svojimi opakovanými a neopodstatnenými podaniami sa výrazným spôsobom podieľal k neúmernému predĺženiu ukončenia prípravného konania. V rámci vyšetrovania boli v predmetnej trestnej veci činní šiesti vyšetrovatelia, ktorí sa nanovo museli oboznamovať so spisovým materiálom.

Dozorujúca Okresná prokuratúra Košice II konala v predmetnej trestnej veci sťažovateľa v zmysle zákona a na prieťahoch v prípravnom konaní sa podieľal sťažovateľ, a to svojimi podaniami a trestnými oznámeniami.

Poukazujem na to, že v predmetnej trestnej veci bol uplatnený inštitút mimoriadneho opravného prostriedku, a to dňa 03. 05. 2006 Najvyšší súd SR v trestnej veci sťažovateľa rozhodol, že právoplatným uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II zo dňa 17. 10. 2005, sp. zn. 1 Pv 221/2003 o zamietnutí sťažnosti poškodenej strany a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v prospech obvineného Ing. V. K. V nadväznosti na predmetné rozhodnutie Najvyššieho súdu v SR vyvstala potreba vykonania nových vyšetrovacích úkonov a znaleckého dokazovania, čo taktiež prispelo v rozhodujúcej miere k dĺžke prípravného konania.

(...) Záver

S poukazom na konkrétne okolnosti trestnej veci sťažovateľa, dôkaznú náročnosť vyšetrovania, ako i správanie sa sťažovateľa v prípravnom konaní napriek značnej dĺžke prípravného konania navrhujem vysloviť, že sťažnosť Ing. V. K. nie je opodstatnená.»

2.4 Z vyjadrenia polície prostredníctvom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach vyplývajú tieto relevantné skutočnosti:

«Ústavný súd Slovenskej republiky v súvislosti so sťažnosťou Ing. V. K.(...) vyzval Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, ako účastníka konania na predloženie vyjadrenia.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a samostatne konať pred súdom v rozsahu svojej pôsobnosti môže útvar Policajného zboru určený ministrom vnútra Slovenskej republiky. Za útvar Policajného zboru koná pred súdom riaditeľ útvaru alebo ním poverený policajt alebo zamestnanec. Určenie ministrom vnútra Slovenskej republiky

bolo realizované nariadením ministra vnútra Slovenskej republiky č. 6/2013, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie ministra vnútra Slovenskej republiky č. 19/2009 o vydaní vzorového organizačného poriadku krajského riaditeľstva Policajného zboru v znení neskorších predpisov a nariadenie ministra vnútra Slovenskej republiky č. 73/2009 o vydaní vzorového organizačného poriadku okresného riaditeľstva Policajného zboru v znení neskorších predpisov. Z uvedenej internej normatívnej úpravy vyplýva, že útvaram Policajného zboru majúci schopnosť byť účastníkom súdneho konania je krajské riaditeľstvo Policajného zboru (ďalej len „krajské riaditeľstvo“), pričom krajské riaditeľstvo vo vymedzenom rozsahu vykonáva právne zastupovanie pred súdmi Slovenskej republiky v sporoch, ktoré vznikli v súvislosti s činnosťou krajského riaditeľstva, okresných riaditeľstiev Policajného zboru v jeho pôsobnosti a s činnosťou vybraných útvarov hraničnej a cudzineckej polície.

V súlade s vyššie uvedeným v prílohe predkladám vyjadrenie k predmetnej sťažnosti a zároveň oznamujem, že v tejto veci netrvám na ústnom pojednávaní Ústavného súdu Slovenskej republiky.»

Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach v ďalšom podrobne opísalo úkony vykonané v danej veci vyšetrovateľom polície a napokon dodalo tieto relevantné skutočnosti:

«V zmysle § 201 Trestného poriadku

(1) Policajt vykonáva vyšetrovanie alebo skrátené vyšetrovanie spravidla osobne. Úkony, ktorými sa začalo trestné stíhanie alebo ktoré boli vykonané po začatí trestného stíhania miestne nepríslušným policajtom, nie je potrebné opakovať, ak boli vykonané podľa tohto zákona.

(2) Policajt postupuje vo vyšetrovaní alebo v skrátenom vyšetrovaní tak, aby čo najrýchlejšie zadovážil podklady na objasnenie skutku v rozsahu potrebnom na posúdenie prípadu a zistenie páchatel'a trestného činu.

(3) Okrem prípadu, na ktorý je potrebné rozhodnutie alebo súhlas sudcu pre prípravné konanie alebo prokurátora, vykonáva policajt všetky úkony samostatne a je povinný ich vykonať v súlade so zákonom a včas.

(4) Policajt zadováhuje dôkazy bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo v neprospech obvineného; pritom postupuje podľa odseku 3. Obvinený nesmie byť nijakým

spôsobom k výsluchu a k priznaniu nezákonne nútený. Odopretie výpovede sa nesmie použiť ako dôkaz proti obvinenému.

V zmysle ustanovenia § 210 Trestného poriadku „Obvinený, poškodený a zúčastnená osoba majú právo kedykoľvek v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania žiadať prokurátora, aby bol preskúmaný postup policajta, najmä aby boli odstránené prietahy alebo iné nedostatky vo vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní. Policajt musí žiadosť prokurátorovi bez meškania predložiť. Prokurátor je povinný žiadosť preskúmať a o výsledku žiadateľa upovedomiť.“

S poukazom na vyššie uvedené je možné konštatovať, že vyšetrovatelia predmetnej veci plne rešpektovali ustanovenia § 210 Trestného poriadku. Danú vec za účelom čo najrýchlejšieho vyšetrenia postupne vyšetrovali až šiesti vyšetrovatelia. Riaditeľ Odboru justičnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, ako jeho zástupca, vyvinuli maximálne úsilie, aby predmetná vec bola v čo najkratšom čase riadne vyšetrená.

(...) Zastávam názor, že sťažnosť Ing. V. K. nie je opodstatnená.

Netrvám na ústnom prejedaní veci.»

2.5 Právna zástupkyňa sťažovateľa vo svojom stanovisku k uvedeným vyjadreniam účastníkov konania uviedla tieto relevantné skutočnosti:

«(...) Vyjadrenie Krajského riaditeľstva v Košiciach (ďalej len „KR PZ Košice“) obsahuje výpočet úkonov trestného stíhania. KR PZ Košice sa nijakým spôsobom nevyjadruje k efektívnosti vykonaných úkonov. Ďalej toto vyjadrenie obsahuje identifikáciu vyšetrovateľov činných v trestnej veci sťažovateľa. Pokiaľ možno v uvedenom vyjadrení nájsť zaujatie stanoviska a zdôvodnenie dĺžky konania pred orgánmi policajného zboru presahujúcej jedenásť rokov, obmedzuje sa toto vyjadrenie na citáciu ustanovenia § 201 a § 210 Trestného poriadku, pričom konštatuje, že vyšetrovatelia v predmetnej veci plne rešpektovali ustanovenia § 210 teraz platného Trestného poriadku, ktorý upravuje právo obvineného, poškodeného a zúčastnenej osoby kedykoľvek v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania, žiadať prokurátora aby bol preskúmaný postup policajta, najmä aby boli odstránené prietahy alebo iné nedostatky vo vyšetrovaní.

Na základe takéhoto odôvodnenia zastáva KR PZ v Košiciach názor, že sťažnosť sťažovateľa je neopodstatnená. So zreteľom na ustanovenia čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky nie je zrejmé aký vzťah k trestnému konaniu trvajúcemu v štádiu vyšetrovania viac než jedenásť rokov má právo obvineného žiadať prokurátora o odstránenie prieťahov v konaní. Nemožno ani len pripustiť, že by povinnosť orgánov činných v trestnom konaní konať bez prieťahov bola podmienená tým, či ich obvinený alebo iná strana „naháňa“ alebo nie.

Povinnosť orgánov činných v trestnom konaní postupovať v súlade s článkom 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyplýva, nie z toho či sa obvinený sťažuje na prieťahy v konaní pretože orgány činné v trestnom konaní majú zo zákona konať tak, aby k prieťahom v konaní nedochádzalo. Táto ich povinnosť nie je podmienená využívaním práva obvineného žiadať o preskúmanie ich postupu, keďže v situácii keď obvinený toto svoje právo využije už k prieťahom došlo a orgány činné v trestnom konaní teda konali v rozpore so zákonom. Povinnosť orgánov činných v trestnom konaní konať spôsobom, ktorý v primeranej lehote a bez prieťahov vedie k prerokovaniu a skončeniu trestnej veci každého vyplývala z ustanovenia § 2 ods. 4 Trestného poriadku účinného do 31. 12. 2005(...)

Ako je zrejmé, procesné predpisy upravujúce trestné konanie ukladali orgánom činným v trestnom konaní, počas trestného stíhania sťažovateľa konať z úradnej povinnosti spôsobom, ktorý zabezpečí čo najrýchlejšie ukončenie trestného stíhania osoby, bez toho, aby podmieňovali takýto postup splnením akýchkoľvek povinností žiadať o takýto postup zo strany obvineného.

So zreteľom na obsah vyjadrenia KR PZ v Košiciach, ktoré poukazuje na ustanovenie § 4 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z. z. v platnom znení a tam vymenované interné predpisy vydané ministrom vnútra SR, sťažovateľ považuje za potrebné uviesť, že citované zákonné ustanovenie ani predmetné interné právne normy nebránia tomu, aby ako porušovateľ práva v konaní pred Ústavným súdom SR bolo označené Okresné riaditeľstvo PZ, keďže tento orgán konajúc prostredníctvom svojich vyšetrovateľov činných na Okresnom riaditeľstve PZ v Košiciach bol tým, ktorý svojim postupom porušil práva sťažovateľa. Na tejto skutočnosti nič nemení, že spôsobilosť byť účastníkom konania má KR PZ v Košiciach. (...)

K vyjadreniu Krajskej prokuratúry Košice sp. zn. KPt 253/2010 zo dňa 9. 5. 2013

Z vyjadrenia Krajskej prokuratúry Košice (ďalej len „KP Košice“) vyplýva, že toto, tak ako vyjadrenia iných orgánov, proti ktorým sťažnosť smeruje obsahuje opis skutkov, za ktoré som trestne stíhaný. Okrem toho poukazuje toto vyjadrenie na údajnú zložitost' veci majúcu spočívať v tom, že som stíhaný za údajnú ekonomickú trestnú činnosť poškodzujúcu iné subjekty vo výške prevyšujúcej štyri milióny Eur. Toto vyjadrenie vymenúva počet strán spisu, poukazuje na znalecké dokazovanie, výsluch svedkov a viaceré konfrontácie, poukazuje zároveň na to, že trestné stíhanie bolo viac krát prerušené.

Sťažovateľovi v časti označenej ako správanie sťažovateľa vytyka, že jeho podnet zo dňa 28. 5. 2005 sa javí ako „nadbytočným“ a dochádza k záveru, že písomné nevybavenie tohto podania nemalo nijaký vplyv na aktuálnu dĺžku prípravného konania. Poukazuje na to, že sťažovateľ inicioval ďalšie trestné konania a dospieva k prekvapujúcemu záveru: „aj táto skutočnosť ovplyvniť a zrejme aj ovplyvnila funkčnosť a činnosť príslušnej vyšetrovacej súčasti policajného zboru, ktorá bola činná aj v jeho základnom konaní, v ktorom sa koná o ústavnej sťažnosti“.

K postupu KR Košice uvádza stroho, že ingerencia KP Košice nemala vplyv na dĺžku konania a ani podiel na zavinených prieťahoch v konaní proti sťažovateľovi. Navyše v tejto časti uvádza, že podľa aktuálnej „bližšie nijako neidentifikovanej“ a ani neidentifikovateľnej informácie Krajského súdu v Košiciach konkurzné konanie na majetok obchodnej spoločnosti K., s. r. o., ktorej konateľom bol sťažovateľ, nie je dodnes ukončené „práve v dôsledku obštrukčných procesných aktivít sťažovateľa“.

V závere dochádza toto vyjadrenie k postojú, že práva sťažovateľa neboli porušené.

Nemožno sa celkom krátko nepristaviť pri vyjadreniach KP Košice týkajúcich sa tak toho, že sťažovateľ svojimi trestnými oznámeniami v skutočnosti zaviniť prieťahy v trestnom konaní, kde je sťažovateľ v postavení obvineného. Konania o mojich trestných oznámeniach sú samostatnými trestnými konaniami a nemožno ani len pripustiť myšlienku, že by krajská prokuratúra chcela vyjadriť názor, že pokiaľ sťažovateľ chcel, aby trestné stíhanie sťažovateľa ako obvineného prebiehalo v súlade so zákonom, teda bez prieťahov, sťažovateľ sa mal vzdať svojho práva prislúchajúceho každému obracať sa na orgány činné v trestnom konaní s oznámeniami o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin.

Ďalšou časťou vyjadrenia KP Košice je naznačovanie resp. priamo konštatovanie toho, že sťažovateľ má v inom konaní pred iným orgánom svojimi obštrukciami spôsobovať

prietahy. Obávam sa, že takéto nedôstojné správanie krajskej prokuratúry(...) nasvedčuje tomu, že tento orgán verejnej moci si neuvedomuje význam a vážnosť konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky. V tejto súvislosti si sťažovateľ dovoľuje dať do pozornosti Ústavnému súdu Slovenskej republiky, že v konaniach pred ústavným súdom sp. zn. I. ÚS 255/08 a IV. ÚS 305/2010 súd vyslovil porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov práve v spomínanom exekučnom konaní. Je však možné uzavrieť, že nemajúc žiadne argumenty, ktorými by KP Košice obhájila svoj postup pri vybavovaní sťažovateľovho podnetu zo dňa 28. 5. 2005, táto sa uchýľuje k nepochopiteľným útokom na moju osobu vinniac sťažovateľa bez akéhokoľvek opodstatnenia a dôkazov zo znefunkčnenia orgánov činných v trestnom konaní a z marenia iného konania, v ktorom postup súdu a jeho súvislosť s nekonaním KP Košice nie je nijako vypozerovateľná.

V podnete zo dňa 28. 5. 2005 sťažovateľ výslovne žiadal KP Košice „o preskúmanie zákonnosti postupu Okresnej prokuratúry Košice II. v predmetnej veci a zároveň požiadal o vykonanie účinných a efektívnych opatrení na odstránenie prípadných zistených porušení zákona“. Sťažovateľ poukázal na to, že napriek opakovanému zisteniu zbytočných prietahov Okresná prokuratúra Košice II. neprijala účinné opatrenia vyplývajúce jej z ustanovenia § 174 ods. 4 vtedy platného trestného poriadku.

(...) Bolo teda úlohou KP Košice na môj podnet zo dňa 28. 5. 2005 preskúmať, či prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II. tieto oprávnenia využíva tak, aby efektívne zabezpečil, aby moje trestné stíhanie bolo skončené v primeranej lehote, dať mu v súvislosti s tým záväzné pokyny alebo vykonať jeho úkony sám. Nemožno mať pochybnosti o tom, že výkonom týchto oprávnení mohol, ale aj mal prokurátor krajskej prokuratúry ovplyvniť priebeh môjho trestného stíhania na základe sťažovateľovho podnetu zo dňa 28. 5. 2005.

K vyjadreniu Okresnej prokuratúry Košice II. sp. zn. 3 Pv 39/2007-373 zo dňa 25. 04. 2013, sp. zn. 3 Pv 39/2007-374 zo dňa 29. 4. 2013 a 3 Pv 39/2007 zo dňa 3. 5. 2013.

Uvedené vyjadrenia Okresnej prokuratúry Košice II (ďalej len „OP Košice II.“) obsahujú výpočet úkonov trestného stíhania, opis skutkov, za ktoré je sťažovateľ stíhaný. V závere posledného z vyjadrení poukazuje OP Košice II. na zložitost' trestnej veci, rozsahom vyšetrovacieho spisu, počtom vyšetrovateľov, ktorí sa na vyšetrovaní podieľali a nakoniec argumentáciu o tom, že sťažovateľ zapríčinil prietahy v konaní. OP Košice II. dochádza k záveru, že sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná.

K výpočtu úkonov obsiahnutých vo vyjadrení považuje sťažovateľ za potrebné uviesť nasledujúce. Prerušenie trestného stíhania v období od 16. 12. 2000 do 19. 2. 2001 pre neprítomnosť poškodenej JUDr. S. je obdobím nedôvodnej nečinnosti, navyše tým, že nebolo doručované ani obhajcovi sťažovateľa, ani sťažovateľovi samotnému, nemohol sťažovateľ podaním riadneho opravného prostriedku proti uzneseniu o prerušení konania podať sťažnosť a dosiahnuť jeho revíziu. Nedôvodnosť prerušenia spočíva okrem iného aj v tom, že JUDr. I. S., ako to vyplýva z pripojených listinných dôkazov - listu zo dňa 10. 1. 2001 v uvedenom čase riadne vo svojom sídle vykonávala úkony správkyne konkurznej podstaty. Rovnako ako dňa 12. 2. 2001, keď vykonala ďalší úkon - oznámenie o zápise do konkurznej podstaty a rovnako, ako dňa 1. 2. 2001, keď vypracovala svoju odpoveď na sťažnosti sťažovateľa v konkurznom konaní. Prerušenie trestného stíhania od 19. 4. 2001 do 31. 8. 2001 pre údajnú neprítomnosť obvineného nemá oporu v objektívne existujúcom stave. Sťažovateľ dňa 31. 7. 2001 vypracoval v konkurznej veci podanie, ktorého postúpenie mu podaním zo dňa 2. 8. 2001 aj konkurzný súd oznámil a dňa 22. 8. 2001 bol osobne prítomný na Krajskom súde v Košiciach, kde s ním vedúca kancelárie spísala úradný záznam. Vo vzťahu k tomuto prerušeniu platí opätovne to, čo bolo uvedené nižšie a teda, že nebolo doručované ani sťažovateľovi, ani jeho obhajcovi.

Ďalšie prerušenie trestného stíhania od 30. 10. 2001 do 19. 11. 2001 nebolo opäť dôvodné, keďže dňa 9. 11. 2001 sťažovateľ u vyšetrovateľa v inej trestnej veci podal vysvetlenie, pričom OP Košice II., ktorá vec ČVS:OUV-1251/10-K2-2001 v konaní PN 2483/2001 a PN 2495/2001 preskúmavala, mala o tejto skutočnosti vedomosti.

Prerušenie trestného stíhania v období od 18. 1. 2002 do 17. 3. 2003 pre neprítomnosť poškodenej JUDr. S. nebolo oznámené opäť tak, ako v predošlých prípadoch ani obvinenému, ani jeho obhajcovi. O prítomnosti JUDr. S. vo svojom sídle a dokonca o jej účasti na iných vyšetrovacích úkonoch svedčia pripojené listinné dôkazy.

Vo vzťahu k výpočtu úkonov OP Košice II. je potrebné poukázať na to, že tieto obsahujú úkony, ktoré s trestným stíhaním sťažovateľa nijako nesúvisia. Pokiaľ sa vo výpočte úkonov uvádza, že dňa 8. 6. 2004 predložil dozorový prokurátor KP Košice spisy, je potrebné dať do pozornosti Ústavnému súdu, že tieto sa netýkali trestného stíhania sťažovateľa. Nakoniec, vyplýva to aj z vyjadrenia KP Košice, ktorá sa nezmieňuje o tom, že by vo veci sťažovateľa vykonala akýkoľvek úkon. Rovnako nesúvisiace s trestným stíhaním

sťažovateľa sú úkony OP Košice II. zo dňa 21. 3. 2005, 31. 3. 2005, 15. 4. 2005, 11. 5. 2005 a 27. 5. 2005.

Pokiaľ vyjadrenie OP Košice II. poukazuje na zložitosť veci, chcem poukázať na to, že ekonomická kriminalita, do ktorej spadajú trestné činy za údajné spáchanie ktorých je sťažovateľ stíhaný, nie je novým ani prekvapujúcim odvetvím kriminality. Orgány činné v trestnom stíhaní, osobitne policajné orgány sú organizované spôsobom, ktorý umožňuje špecializáciu vyšetrovateľov na jednotlivé druhy trestnej činnosti a v súvislosti s tým sú zriadené v rámci týchto orgánov oddelenia ekonomickej kriminality.

Bola to práve OP Košice II., ktorej predovšetkým bola zverená trestným poriadkom účinným do 31. 5. 2005 aj v súčasnosti platným procesným predpisom ochrana práv strán v trestnom konaní, pričom ustanovenie § 174 ods. 2 prv platného trestného poriadku, dávalo dozorovému prokurátorovi nasledujúce oprávnenia:

a) dávať záväzné pokyny na vyšetrovanie a skrátené vyšetrovanie trestných činov,
b) vyžadovať od vyšetrovateľa alebo od policajného orgánu alebo od príslušného orgánu (§ 88c ods. 3) spisy vrátane spisov vo veciach, v ktorých nebolo začaté trestné stíhanie, dokumenty, materiály a správy o spáchaných trestných činoch za účelom previerky, či vyšetrovateľ alebo policajný orgán včas začína trestné stíhanie a riadne v ňom postupuje,

c) zúčastniť sa na vykonávaní úkonov vyšetrovateľa alebo policajného orgánu, osobne vykonať jednotlivý úkon alebo aj celé vyšetrovanie alebo skrátené vyšetrovanie a vydať rozhodnutie v ktorejkoľvek veci; pritom postupuje podľa ustanovení platných podľa tohto zákona pre vyšetrovateľa alebo policajný orgán a proti jeho rozhodnutiu je prípustná sťažnosť ako proti rozhodnutiu vyšetrovateľa alebo policajného orgánu,

d) vracať vec vyšetrovateľovi alebo policajnému orgánu so svojimi pokynmi na doplnenie,

e) zrušovať nezákonné alebo neopodstatnené rozhodnutia a opatrenia vyšetrovateľa a policajného orgánu, ktoré môže nahrádzať vlastnými rozhodnutiami a opatreniami; pri uznesení podľa § 159, uznesení o zastavení a prerušení trestného stíhania alebo o postúpení veci môže tak urobiť do pätnástich dní od doručenia uznesenia; ak rozhodnutie vyšetrovateľa a policajného orgánu nahradil vlastným rozhodnutím inak než na podklade sťažnosti oprávnenej osoby proti uzneseniu vyšetrovateľa alebo policajného orgánu, proti

jeho rozhodnutiu je prípustná sťažnosť v rovnakom rozsahu ako proti rozhodnutiu vyšetrovateľa alebo policajného orgánu,

f) odňať ktorúkoľvek vec určitému vyšetrovateľovi alebo policajnému orgánu a urobiť opatrenie; aby vec bola prikázaná inému vyšetrovateľovi alebo policajnému orgánu,

g) nariadiť vo veci, v ktorej sa vykonáva skrátene vyšetovanie, aby v nej bolo vykonané vyšetovanie, ak to okolnosti odôvodňujú.

Ustanovenie § 230 ods. 2 platného trestného poriadku umožňuje prokurátorovi pri výkone dozoru ukladať vyšetrovateľom tieto povinnosti:

a) dávať záväzné pokyny na postup podľa § 197, vyšetovanie a skrátene vyšetovanie trestných činov a určovať lehoty na ich vybavenie; také pokyny sú súčasťou spisu,

b) vyžadovať od policajta spisy, dokumenty, materiály a správy o stave konania vo veciach, v ktorých bolo začaté trestné stíhanie, na zistenie, či policajt včas začal trestné stíhanie a riadne v ňom postupuje,

c) zúčastniť sa na vykonávaní úkonov policajta, osobne vykonať jednotlivý úkon alebo aj celé vyšetovanie, alebo skrátene vyšetovanie a vydať rozhodnutie v ktorejkoľvek veci; pritom postupuje podľa tohto zákona; proti takémuto rozhodnutiu prokurátora je prípustná sťažnosť rovnako ako proti rozhodnutiu policajta,

d) vrátiť vec policajtovi na doplnenie vyšetovania alebo skrátene vyšetovania s pokynmi a určovať lehotu na ich doplnenie; o vrátení veci upovedomí obvineného a poškodeného,

e) zrušiť nezákonné alebo neopodstatnené rozhodnutia policajta, ktoré môže nahradiť vlastnými rozhodnutiami; pri uznesení o zastavení trestného stíhania, prerušení trestného stíhania alebo o postúpení veci to môže urobiť do 30 dní od ich doručenia; ak rozhodnutie policajta nahradil vlastným rozhodnutím inak, než na podklade sťažnosti oprávnenej osoby, proti jeho rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, rovnako ako proti rozhodnutiu policajta,

f) odňať vec policajtovi a prikázať ju inému, a to aj miestne nepríslušnému policajtovi, alebo urobiť opatrenie, aby vec bola prikázaná inému policajtovi alebo policajtom,

g) nariadiť, aby sa vo veciach uvedených v § 202 konalo vyšetovanie.

Nemožno mať pochybnosti o tom, že tieto oprávnenia majú zabezpečiť reálne taký priebeh trestného stíhania, ktorý znamená čo najrýchlejšie objasnenie veci a skončenie trestného stíhania v primeranej lehote. Postoj OP Košice II. k výkonu týchto oprávnení bol a aj vo vyjadrení ústavnému súdu krajne formalistický. Z dĺžky trvania trestného stíhania sťažovateľa je a dozorujúcim prokurátorom OP Košice II. muselo byť a aj bolo zrejmé, že konanie trvá neprimerane dlho. Napriek tomu ich opatrenia boli formalistické, bez toho, aby skutočne zabezpečili efektívny, rýchly a bezprieťahový postup trestného konania.

K vyjadreniu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. 4/2Spr4/13-10 zo dňa 14. 5. 2013 podanému generálnym prokurátorom Slovenskej republiky, zastúpeným L. T., prvým námestníkom generálneho prokurátora.

V sťažnosti podanej sťažovateľom v časti, ktorá sa týka postupu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „GP SR“) sťažovateľ namietal, že generálna prokuratúra prispela svojím nesprávnym postupom nezodpovedajúcim ustanoveniam zákona o prokuratúre, ktoré vo vzťahu k orgánom prokuratúry upravujú konanie bez zbytočných prieťahov a v primeranej lehote, ktorým vybavila jeho opakovaný podnet zo dňa 3. 8. 2005.

Vo vyjadrení GP SR táto uvádza obsahlo opis skutkov, za údajné spáchanie ktorých je sťažovateľ trestne stíhaný, poukazuje na vecnú a miestnu príslušnosť prokuratúr jednotlivých stupňov a vo vzťahu k námietkam sťažovateľa proti postupu GP SR označuje jeho opakovaný podnet za podanie, ktorým signalizoval nedostatky v postupe Krajskej prokuratúry v Košiciach spočívajúce v tom, že mu nebolo doručené vyrozumenie o vybavení podania zo dňa 3. 8. 2005. Poukazuje na postup GP SR spočívajúci v postúpení tohto podania Krajskej prokuratúre v Košiciach. Ďalej je z vyjadrenia možnosť zistiť, že „Generálnej prokuratúre nebol zrejmý obsah podania zo dňa 28. 5. 2005“ a so zreteľom na to vybavujúci prokurátor podanie vyhodnotil ako podnet, ktorý štandardným postupom „odstúpil príslušnej prokuratúre na vybavenie“. GP SR poukazuje na to, že sťažovateľ podľa jej názoru nevyužil všetky dostupné prostriedky nápravy. Vo vyjadrení GP SR sa tieto „nevyužitú všetky dostupné prostriedky nápravy“ neoznačujú, ale odkazuje sa na iné konania, ktoré „sťažovateľ sám inicioval“ a o ktorých GP SR podľa jej názoru zákonným spôsobom konala. Poukazuje na to, že preskúmavala štyri vyšetrovacie spisy Okresného úradu vyšetrovania Košice II. a jeden vyšetrovací spis Okresného úradu vyšetrovania

Košice I. Nakoniec poukazuje na to, že sťažovateľ pri vyslovení viny môže byť účastným na dobrodení spočívajúcim v tom, že súd pri druhu a výške uloženého trestu prihliadne na prieťahy v trestnom konaní. V úplnom závere sa GP SR bráni tým, že podanie sťažovateľa zo dňa 28. 5. 2005, spôsob vybavenia ktorého žiadal preskúmať vo svojom opakovanom podnete GP SR zo dňa 3. 8. 2005, sa stal GP SR známy až 9. 5. 2013 a opätovne uvádza ako, podľa nej zákonným postupom vybavovala iné veci sťažovateľa.

Pre zaujatie stanoviska k predmetnému vyjadreniu GP SR považujem v mene sťažovateľa za potrebné poukázať na to, že GP SR nijakým spôsobom neobjasnila ako by mali súvisieť podania sťažovateľa v iných právnych veciach a jej postup pri ich vybavovaní s namietaným porušením práv sťažovateľa pri vybavovaní jeho opakovaného podnetu zo dňa 3. 8. 2005. Keďže nielen z vyjadrenia GP SR tento súvis nevyplýva, ale nemožno ho identifikovať ani pri sústredenom skúmaní do úvahy prichádzajúcich skutkových a právnych okolností, je sťažovateľ toho názoru, že tieto časti vyjadrenia GP SR sú celkom zjavne bez pomeru a vzťahu k veci, ktorá je predmetom konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky. Ani budúca nádej, že trest pre sťažovateľa bude primeraný vo svojom druhu a výmere, prieťahom v trestnom konaní vedenom pre sťažovateľa nemá žiadny vybadateľný vzťah k namietaným porušeným právam sťažovateľa. Predovšetkým z dôvodu, že sťažovateľ túto formu úľavy nemôže považovať za akceptovateľnú, keďže vo všetkých skutkoch, ktoré sa mu kladú za vinu je nevinný a od rozhodnutia súdu očakáva oslobodenie spod obžaloby podanej po jedenástich rokoch od začatia trestného stíhania a aj preto, že podľa jeho názoru imperatívu uvedenému v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zodpovedá povinnosť orgánov verejnej moci konať na základe ústavy, v jej medziach a spôsobom a v rozsahu, ktorý ustanoví zákon. Tomuto imperatívu zodpovedá povinnosť orgánov verejnej moci konať tak, aby neporušovali práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a v primeranej lehote. Toto platí aj a hádam možno konštatovať, že aj predovšetkým, pre orgány prokuratúry, ktorá podľa § 3 ods. 1 Zákona o prokuratúre chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu.

Na čele tejto hierarchicky usporiadanej jednotnej sústavy štátnych orgánov stojí generálny prokurátor. Generálna prokuratúra pritom je ústredným štátnym orgánom a najvyšším orgánom prokuratúry nadriadeným ostatným orgánom prokuratúr

a zabezpečuje plnenie úloh patriacich do pôsobnosti generálneho prokurátora. (§ 40 ods. 1, 2 písm. a) a § 2 Zákona o prokuratúre)

K tej časti obsahu, v ktorej GP SR reaguje na skutkové okolnosti týkajúce sa jej postupu vo veci sťažovateľa, ktorá je predmetom konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, je potrebné uviesť nasledujúce. Z podania zo dňa 3. 8. 2005 vyslovene vyplýva, že sťažovateľ uviedol: „s vybavením svojho vyššie uvedeného podnetu vyjadrujem nespokojnosť“.

Ďalej sťažovateľ uviedol: „žiadam o preskúmanie zákonnosti vybavenia môjho podnetu Krajskej prokuratúre Košice zo dňa 28. 5. 2005“.

Sťažovateľ vo svojom podaní zo dňa 3. 8. 2005 vyjadril to, čoho sa dožaduje spôsobom identickým s textom zákonného ustanovenia. Ustanovenie § 34 ods. 1 Zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor.

Čo je zákonným vybavením podnetu ustanovuje § 31 až 33 Zákona o prokuratúre a § 35 až 36 Zákona o prokuratúre, ktorý okrem iného stanovuje na vybavenie podnetu lehotu dvoch mesiacov od jeho podania a v odôvodnených prípadoch môže rozhodnúť o predĺžení tejto lehoty bezprostredne nadriadený prokurátor.

Sťažovateľ mal právo a zákonný dôvod očakávať, že pokiaľ svoj opakovaný podnet adresoval GP SR táto ho vybaví spôsobom zodpovedajúcim zákonu. Mal právo očakávať, že pokiaľ sa domáha preskúmania zákonnosti vybavenia jeho podnetu Krajskej prokuratúre v Košiciach, ktorý identifikoval dátumom. GP SR porozumie tomu, čoho sa svojím podaním domáha, zvlášť, keď je predmet jeho podania vyjadrený citovaním podstatnej časti zákonného ustanovenia, podľa ktorého mal prokurátor GP SR postupovať. K obrane GP SR, že podnet sťažovateľa adresovaný Krajskej prokuratúre v Košiciach 28. 5. 2005 jej nebol známy a toto podanie jej bolo doručené na jej vyžiadanie až 9. 5. 2013, sťažovateľ považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 36 ods. 1 Zákona o prokuratúre. Nakoniec svedčí skôr pre obžalobu GP SR z takého do očí bijúceho ľahostajného a povrchného prístupu pri vybavovaní podania sťažovateľa zo dňa 9. 5. 2005 a nie na jej obhajobu, že toto podanie „vyravila“, pričom ako sama priznáva ani vlastne nevedela, čo vybavuje.

(...) Sťažovateľ je presvedčený o tom, že z jeho sťažnosti aj zo skutočností uvedených vyššie v tomto vyjadrení, vyplýva nepochybne, že všetky orgány vo vzťahu ku ktorým bola

sťažnosť prijatá na konanie pred ústavným súdom, sa podieľali na porušovaní jeho práv vo vzťahu ku ktorým bola sťažnosť prijatá na konanie pred ústavným súdom.

Spôsob, ktorým sa podieľali na porušovaní jeho práv je konkretizovaný v jednotlivých častiach tohto vyjadrenia.

Sťažovateľ ako to vyplýva zo samotnej sťažnosti aj sťažnosti, o ktorej bolo vedené konanie pred ústavným súdom III. ÚS 365/04 využíval v úsilí dosiahnuť skončenie trestného stíhania a očistenie svojho mena všetky do úvahy prichádzajúce účinné prostriedky nápravy. Sťažovateľ samotný svojím správaním nedal žiadny dôvod k dĺžke jeho trestného stíhania presahujúcej jedenásť rokov pred podaním obžaloby súdu.

Dôsledok bezprecedentne dlhého trestného stíhania sťažovateľa nemožno opísať spôsobom, ktorý by skutočne vyjadril hĺbku rozvratu, ktorý toto trestné stíhanie pre sťažovateľa v jeho živote znamenalo. Nakoniec vyplýva to aj z vyjadrení orgánov verejnej moci v tomto konaní pred ústavným súdom, ktoré sa so zreteľom na postavenie sťažovateľa ako trestne stíhanej osoby neštítia voči nemu invektív ani osočovania, z ktorého by mal vyjsť v očiach ústavného súdu ako osoba krajne nedôveryhodná.

Tento prejav neúcty voči navrhovateľovi je však len nepatrnou nepríjemnosťou v porovnaní s tým, čo sťažovateľ zažíva v súvislosti so svojím trestným stíhaním.

Sťažovateľ sa stal osobou bez práce, bez akýchkoľvek sociálnych kontaktov. Spoločnosť, okruh jeho známych a priateľov, sa dramatickým spôsobom zúžil a v skutočnosti jedinou osobou, ktorá mu verí, neposudzuje ho a neodsudzuje ho, je jeho manželka.

Napriek úsiliu po tom, čo sa jeho pracovný život v dôsledku udalostí súvisiacich alebo priamo prameniatickych v jeho trestnom stíhaní zrútil a stal sa z neho človek bez práce. Uchádzal sa o zamestnanie v mnohých orgánoch a u právnických či fyzických osôb. Napriek tomu, že sťažovateľ je osobou, ktorá hovorí plynule viacerými cudzími jazykmi, má za sebou úspešnú prax vo svojom odbore, nie je preňho možné, kvôli doslova nekonečnému trestnému stíhaniu zamestnať sa. Táto situácia trvá prakticky od začatia trestného stíhania. Už v roku 2002, keď sa sťažovateľ uchádzal o miesto v Slovenskej obchodnej a priemyselnej komore, nebol prijatý do zamestnania len z dôvodu, že bol trestne stíhaný. Je pochopiteľné, že viac než jedenásť rokov trvajúce trestné stíhanie, stav úplnej spoločenskej izolovanosti a zúfalstva prameniatickeho v nemožnosti očistiť svoje meno a dosiahnuť ukončenie trestného

stíhania malo výrazný negatívny vplyv na jeho zdravie. Sťažovateľ, ako to vyplýva z potvrdenia psychiatricky MUDr. A. S. trpí úzkostnou poruchou s panickými atakmi, pričom neurovegetatívne prejavy, anxiózna symptomatika a ďalšie prejavy tohto ochorenia boli vyvolávané aj problémami, ktoré sa roky ťahajú. Sťažovateľ trpí prejavmi strachu, úzkosti a telesná vegetatívna symptomatika tohto ochorenia sa zameriava prevažne na kardiovaskulárne prejavy. Sťažovateľ nie je odborníkom z odboru medicíny, ale považuje za nepochybné a všeobecne známe, že dlhotrvajúci stres, neistota a obavy z budúcnosti sú faktormi, ktoré nielenže zhoršujú prejavy psychických ochorení, ale častokrát vyvolávajú aj ich recidívu.

Sťažovateľ zároveň trpí aj kardiovaskulárnym ochorením, disrytmiou a hypertenziou druhého stupňa.

Možno len opätovne zdôrazniť, že k všeobecne známym skutočnostiam patrí aj to, že stavy stresu, strachu, neistoty sú kontraindikáciou akýchkoľvek kardiovaskulárných ochorení. So zreteľom na uvedené sa sťažovateľ domáha voči jednotlivým porušovateľom jeho práva primeraného finančného zadosťučinenia vo výške uvedenej nižšie v petite tohto vyjadrenia.

Podľa ustanovenia § 56 ods. 3 zákona o organizácii ústavného súdu a o konaní pred ním, ak ústavný súd sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten kto základné právo alebo slobodu porušil svojou nečinnosťou, vo veci konal podľa osobitných predpisov, vrátiť vec na ďalšie konanie, zakázať pokračovanie v ponižovaní základného práva alebo slobody alebo prikázať, aby ten, kto základné právo alebo slobodu porušil, obnovil stav pred porušením základného práva alebo slobody.

Vzhľadom na skutočnosť, že ako to vyplýva z vyjadrení doručených ústavnému súdu dňa 7. 12. 2011 bola na sťažovateľa podaná obžaloba, je bez významu, aby Ústavný súd SR zakázal pokračovať v porušovaní základného práva alebo slobody alebo prikázať, aby orgán, ktorý svojou nečinnosťou porušil práva sťažovateľa vo veci konal podľa osobitných predpisov.

Vzhľadom na vyššie uvedené a majúci na zreteli podiel každého z orgánov, proti ktorej sťažnosť smeruje a proti ktorému bola uznesením Ústavného súdu SR II. ÚS 196/2013 zo dňa 26. 3. 2013 prijatá na konanie, navrhuje sťažovateľ, aby ústavný súd vyniesol tento nález:

Právo sťažovateľa

- na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zakotvené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, a

- na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa článku 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd

- na prejednanie vecí v primeranej lehote zakotvené v čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,

bolo postupom Generálnej prokuratúry SR, Krajskej prokuratúry v Košiciach, Okresnej prokuratúry Košice II, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi finančné zadostučinenie vo výške 80.000 eur, ktoré je mu povinná vyplatiť Generálna prokuratúra SR vo výške 10.000 Eur, Krajská prokuratúra v Košiciach vo výške 10.000 Eur, Okresná prokuratúra v Košiciach vo výške 30.000 Eur, a Okresné riaditeľstvo PZ vo výške 30.000 Eur.

Generálna prokuratúra SR, Krajská prokuratúra v Košiciach, Okresná prokuratúra Košice II a Okresné riaditeľstvo PZ sú povinné nahradiť sťažovateľovi všetky trovy tohto konania. (...) Vychádzajúc analogicky z ustanovenia § 15 zákona o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi uplatňujem si týmto v mene sťažovateľa trovy konania v konaní pred Ústavným súdom SR v celkovej výške 699,74 Eur(...). V mene sťažovateľa žiadam, aby mu boli Generálna prokuratúra SR, povinná nahradiť trovy konania vo výške 174,94 Eur, Krajská prokuratúra v Košiciach povinná nahradiť trovy konania vo výške 174,94 Eur, Okresná prokuratúra Košice II povinná nahradiť trovy konania vo výške 174,94 Eur a Úrad justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice II povinné nahradiť trovy konania vo výške 174,94 Eur a to všetko na môj bežný účet(...)»

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa

čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúcich súvisiacich spisov ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Košice II pod sp. zn. ČVS: OUV-963/10-K2-2000:

Dňa 16. októbra 2000 Okresný úrad vyšetrovania Policajného zboru Košice II vydal uznesenie sp. zn. ČVS: OUV 963/10-K-2000 o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia sťažovateľovi za trestné činy marenia konkurzného alebo vyrovnávacieho konania podľa § 256c písm. a) Trestného zákona a trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že

„- v presne nezistenom čase v mesiaci august 1998 v sídle firmy K. s. r. o. JUDr. S., správkyni konkurznej podstaty, po doručení uznesenia Krajského súdu Košice o vyhlásení konkurzu pod č. 2K 249/98-6 odmietol predložiť ako úpadca súpis aktív a pasív hnutel'ného a nehnuteľného majetku aj napriek tomu, že bol povinný tento vydať v zmysle Zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Z. z.,

- 4. 9. 2000 v kancelárii JUDr. S., správkyni konkurznej podstaty firmy K. s. r. o., sa vyhráždal, že ak podá na neho trestné oznámenie, že to bude jej posledný krok a môže sa brať už na druhý svet.“

Dňa 17. novembra 2000 vyšetrovateľ predložil na okresnej prokuratúre sťažnosť sťažovateľa podanú proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia.

Dňa 20. októbra 2000 bolo uvedené uznesenie o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia doručené okresnej prokuratúre, pričom prokurátor uznesenie toho istého dňa preskúmal a zistil, že je správne a v súlade so zákonom. Sťažnosť sťažovateľa, ktorá bola podaná proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia, bola zamietnutá ako podaná oneskorene.

Dňa 24. októbra 2000 prokurátor písomne požiadal vyšetrovateľa o predloženie vyšetrovacieho spisu na účely preskúmania.

Dňa 30. októbra 2000 bol vyšetrovací spis predložený okresnej prokuratúre.

Dňa 6. novembra 2000 dozorový prokurátor preskúmal vyšetrovací spis a dôkazy, ktoré viedli vyšetrovateľa k vydaniu uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesenia obvinenia, a vyšetrovací spis v ten istý deň vrátil vyšetrovateľovi na ďalšie konanie.

Dňa 10. novembra 2000 bola vo veci vypočutá ako svedkyňa – poškodená JUDr. I. S.

Dňa 13. novembra 2000 bol vo veci vypočutý sťažovateľ.

Dňa 15. novembra 2000 bola vo veci vypočutá ako svedkyňa JUDr. I. S.

Dňa 17. novembra 2000 vyšetrovateľ predložil spis okresnej prokuratúre, aby rozhodla o sťažnosti, ktorú podal sťažovateľ proti uzneseniu o vznesení obvinenia.

Dňa 20. novembra 2000 sa uskutočnil výsluch svedka Ing. E. L. a výsluch svedkyne M. T.

Dňa 20. novembra 2000 okresná prokuratúra uznesením č. k. 1 Pv 1095/2000-12 zamietla sťažnosť obvineného proti uzneseniu o vznesení obvinenia ako oneskorene podanú. Spisový materiál bol v ten istý deň vrátený vyšetrovateľovi polície na ďalšie konanie.

Dňa 16. decembra 2000 bolo trestné stíhanie proti sťažovateľovi prerušené uznesením, „*nakoľko pre neprítomnosť poškodeného nie je možné vec náležite objasniť*“. (Poškodená totiž oznámila polícii, že „*od 10. decembra 2000 až do konca decembra 2000 je mimo územia republiky*“.)

Dňa 5. februára 2001 dozorový prokurátor písomne urgoval vyšetrovateľa na predloženie spisu s návrhom na konečné opatrenie.

Dňa 15. februára 2001 bolo uznesenie o prerušení trestného stíhania doručené okresnej prokuratúre, pričom skutočnosť, že toto uznesenie nebolo doručené v zákonnej lehote, bola vytknutá vyšetrovateľovi.

Dňa 19. februára 2001 bolo uznesením rozhodnuté o pokračovaní trestného stíhania proti sťažovateľovi „*nakoľko nie je dôvod na prerušenie*“.

Dňa 20. februára 2001 bolo okresnej prokuratúre predložené uznesenie o pokračovaní v trestnom stíhaní sťažovateľa.

Dňa 20. marca 2001 bola vykonaná konfrontácia medzi sťažovateľom a svedkyňou JUDr. I. S.

Dňa 10. apríla 2001 bol vo veci vypočutý svedok L. P.

Dňa 19. apríla 2001 vyšetrovateľ uznesením prerušil trestné stíhanie sťažovateľa „z dôvodu neprítomnosti obvineného, ktorý sa mal zdržiavať mimo územia SR“.

Dňa 23. apríla 2001 si dozorový prokurátor vyžiadal vyšetrovací spis od vyšetrovateľa na účely previerky tohto spisu, ktorú vykonal v ten istý deň a následne ihneď vrátil vyšetrovateľovi spisový materiál. Dozorový prokurátor zistil, že vyšetrovateľ okrem výsluchov uvedených v tejto chronológii „zabezpečil listinné dôkazy od Č., uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. K 256/96 zo dňa 20. 02. 1998, uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Obo 217/2000 zo dňa 12. 01. 2000, uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Obo 110/99 zo dňa 04. 06. 1999, uznesenie Krajského súdu Košice, sp. zn. K 256/96 zo dňa 27. 05. 1997, súpis konkurznej podstaty K. s. r. o. v konkurze od správcu konkurznej podstaty JUDr. I. S. zo dňa 03. 08. 1998, žalobu F. adresovanú Krajskému súdu v Košiciach zo dňa 10. 10. 2010, faktúry, zmluvu o dielo zhotoviteľa K. s. r. o. zo dňa 16. 03. 1998, dohodu o zrušení zmluvy o dielo zo dňa 30. 04. 1998, zmluvu o nájme nehnuteľnosti F. s. r. o. zo dňa 01. 04. 1998, zmluvu o nájme HIM a DHIM zo dňa 28. 08. 1998, zmluvu o nájme nebytových priestorov zo dňa 28. 08. 1998, dohodu o postúpení práv a povinností zo dňa 01. 04. 1998, zmluvu o nájme nehnuteľnosti zo dňa 01. 04. 1998, nájomnú zmluvu zo dňa 02. 01. 1998, zmluvu o postúpení pohľadávky za odplatu zo dňa 01. 04. 1998, zmluvu o prevzatí dlhu zo dňa 24. 07. 1998, kúpnu zmluvu zo dňa 30. 10. 1997, obchodnú zmluvu medzi K. a F. s. r. o. zo dňa 31. 07. 1998, dohodu o postúpení práv a povinností zo dňa 31. 07. 1998, zmluvu o dielo č. 20/08/98 medzi M. K. a spoločnosťou S. a. s., dohodu o postúpení práv a povinností medzi M. K. a S. a. s. zo dňa 11. 12. 1998, dodacie listy, výpisy z obchodného registra, bankové výpisy od Č. a. s.“.

Dňa 11. mája 2001 dozorový prokurátor požiadal vyšetrovateľa o podanie správy o stave konania.

Dňa 18. júna 2001 dozorový prokurátor opätovne požiadal vyšetrovateľa o podanie správy o stave konania.

Dňa 25. júna 2001 bolo dozorovému prokurátorovi doručené uznesenie o prerušení trestného stíhania sťažovateľa z 19. apríla 2001.

Dňa 31. augusta 2001 sa pokračovalo v trestnom stíhaní sťažovateľa.

Dňa 31. augusta 2001 bolo uznesením sp. zn. ČVS: OUV 963/10-K2-2000 sťažovateľovi vznesené ďalšie obvinenie za trestné činy poškodzovania veriteľa podľa § 8

ods. 1 a § 256 ods. 1 písm. b) a ods. 5 písm. b) Trestného zákona a trestný čin poškodzovania veriteľa podľa § 256a ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe, že

«- dňa 19. 6. 1997 v sídle firmy v K., previedol obchodný podiel spoločnosti K. s. r. o., podpísal nevýhodné zmluvy za spoločnosť K. s. r. o., prihlásil tieto zmluvné pokuty do konkurzu v úmysle vytvoriť ďalšiu pohľadávku vo výške 102.791.612,90 Sk voči majetku spoločnosti K. s. r. o. patriaceho do konkurznej podstaty, čím sa pokúsil zaťažiť vec, ktorá je predmetom záväzku a tým čo aj čiastočne zmariť uspokojenie veriteľov,

- dňa 31. 7. 1997 v sídle firmy v K. podpísaním nevýhodnej zmluvy ako konateľ spoločnosti K. s. r. o. umožnil firme F. s. r. o. v ktorej bol splnomocnenou osobou a neskôr aj konateľom, prihlásiť túto zmluvnú pokutu do konkurzu v úmysle vytvoriť ďalšiu pohľadávku vo výške 15.000.000,- Sk a o túto sumu zaťažiť majetok spoločnosti K. s. r. o. patriaceho do konkurznej podstaty, čím sa pokúsil zaťažiť vec, ktorá je predmetom záväzku, a tým čo aj čiastočne zmariť uspokojenie veriteľov,

- v presne nezistenom čase v sídle firmy v K., odpredaním kancelárskeho nábytku patriaceho spoločnosti K. s. r. o. v hodnote 31.400,- Sk podľa znaleckého posudku, svojej manželke za 1,- Sk v čase, keď vedel, že na firmu K. s. r. o. bude vyhlásený konkurz čím čiastočne zmaril uspokojenie svojich veriteľov o sumu 31.399,- Sk,

- dňa 30. 6. 1998 v sídle firmy v sídle firmy v K. podpísal „Zmluvu o postúpení pohľadávky za odplatu“ medzi Ing. V. K. ako súkromná osoba a spoločnosťou F., s. r. o., ktorej bol konateľom, ktorej predmetom bolo postúpenie pohľadávky, ktorú mal Ing. K. voči spoločnosti K. s. r. o. a svoju pohľadávku vo výške 924.599,92 Sk odpredal spoločnosti F. s. r. o. za sumu 900.000,- Sk, čím sa ako súkromná osoba obohatil o 900 000,- Sk,

- ako konateľ spoločnosti K. s. r. o. v presne nezistenom čase roku 1997 v sídle firmy v K. previedol obchodné podiely spoločnosti K. s. r. o. na nových vlastníkov /seba a jemu blízke osoby/, čím znemožnil správkyňi konkurznej podstaty dosah na majetok a zmluvy, ktoré uzatváral nový konateľ spoločnosti K. s. r. o. Ing. V. K., čím umožnil novému vlastníkovi Ing. K. ako konateľovi firmy K. s. r. o. podpísať zmluvu o postúpení pohľadávky na firmu F. s. r. o. a tým zmenšiť majetok patriaci do konkurznej podstaty o sumu 8.000.000,- Sk,

- dňa 25. 9. 1998 v sídle firmy v K., správkyňi konkurznej podstaty predložil list ktorého prílohou sú súpisy záväzkov a pohľadávok, kde uviedol nepravdivé údaje do zoznamu aktív a pasív».

Dňa 3. septembra 2001 bolo dozorovému prokurátorovi doručené uznesenie o pokračovaní v predmetnom trestnom stíhaní.

Dňa 15. októbra 2001 bola podaná sťažnosť proti uzneseniu sp. zn. ČVS: OUV 963/10-K2-2000 právnym zástupcom sťažovateľa.

Dňa 18. októbra 2001 sa uskutočnil výsluch sťažovateľa.

Dňa 30. októbra 2001 bolo uznesením trestné stíhanie proti sťažovateľovi prerušené „lebo nemožno pre neprítomnosť obvineného vec náležite objasniť“. (Sťažovateľ totiž ospravedlnil svoju neúčasť pri výsluchu, pretože „je na služobnej ceste v zahraničí“.)

Dňa 19. novembra 2001 bolo uznesením rozhodnuté o pokračovaní trestného stíhania proti sťažovateľovi, „lebo už nie je dôvod na prerušenie“. V uvedený deň sa uskutočnil výsluch sťažovateľa.

Dňa 21. novembra 2001 bolo dozorovému prokurátorovi doručené uznesenie z 30. októbra 2001 o prerušení trestného stíhania. V rovnaký deň dozorový prokurátor v rámci správovej povinnosti predložil krajskej prokuratúre kópiu uznesenia vyšetrovateľa z 31. augusta 2001 o vznesení obvinenia sťažovateľovi „pre trestný čin poškodzovania veriteľa podľa § 256 ods. 1 písm. b/, ods. 5 písm. b/ Tr. zákona účinného v čase skutku a iné“.

Dňa 27. novembra 2001 bolo uznesením rozhodnutie o začatí trestného stíhania z 31. augusta 2001 opravené.

Dňa 18. januára 2002 bolo uznesením prerušené trestné stíhanie proti sťažovateľovi, „nakolko nemožno pre neprítomnosť poškodenej vec náležite objasniť“. V ten istý deň dozorový prokurátor požiadal vyšetrovateľa „o podanie správy o stave vyšetrovania s popisom úkonov, ktoré bránia v meritórnom ukončení veci“.

Dňa 27. februára 2002 bolo uvedené uznesenie o prerušení trestného stíhania doručené okresnej prokuratúre.

Dňa 28. februára 2002 dozorový prokurátor v rámci správovej povinnosti predložil krajskej prokuratúre kópiu uznesenia vyšetrovateľa z 18. januára 2002 o prerušení trestného stíhania sťažovateľa.

Dňa 27. mája 2002 dozorový prokurátor listom krajskej prokuratúre (k sp. zn. KPt 2530/2001) oznámil, že dôvody prerušenia trestného stíhania sťažovateľa naďalej trvajú „z dôvodu neprítomnosti poškodenej JUDr. I. S.“.

Dňa 24. júla 2002 dozorový prokurátor listom krajskej prokuratúre (k sp. zn. KPt 2530/2001) oznámil, že dôvody prerušenia trestného stíhania sťažovateľa naďalej trvajú „z dôvodu neprítomnosti poškodenej JUDr. I. S.“. V ten istý deň dozorový prokurátor písomne žiadal vyšetrovateľa o podanie správy o stave konania, či dôvody prerušenia trestného stíhania naďalej trvajú a či nie je dôvod na vydanie uznesenia o pokračovaní trestného stíhania.

Dňa 20. augusta 2002 dozorový prokurátor listom krajskej prokuratúre (k sp. zn. KPt 2530/2001) oznámil, že dôvody prerušenia trestného stíhania sťažovateľa naďalej trvajú „z dôvodu neprítomnosti poškodenej JUDr. I. S.“.

Dňa 21. októbra 2002 dozorový prokurátor písomne žiadal vyšetrovateľa o podanie správy o stave konania, či dôvody prerušenia trestného stíhania naďalej trvajú a či nie je dôvod na vydanie uznesenia o pokračovaní trestného stíhania.

Dňa 20. novembra 2002 dozorový prokurátor listom krajskej prokuratúre (k sp. zn. KPt 2530/2001) oznámil, že dôvody prerušenia trestného stíhania sťažovateľa naďalej trvajú „z dôvodu neprítomnosti poškodenej JUDr. I. S.“.

Dňa 17. marca 2003 polícia uznesením rozhodla o pokračovaní v trestnom stíhaní sťažovateľa „lebo už nie je dôvod na prerušenie“.

Dňa 18. marca 2003 dozorový prokurátor písomne žiadal vyšetrovateľa o podanie správy o stave konania, či dôvody prerušenia trestného stíhania naďalej trvajú a či nie je dôvod na vydanie uznesenia o pokračovaní trestného stíhania.

Dňa 19. marca 2003 bolo uznesenie o pokračovaní v trestnom stíhaní doručené okresnej prokuratúre.

Dňa 22. apríla 2003 dozorový prokurátor predložil krajskej prokuratúre (k sp. zn. KPt 2530/2001) kópiu uznesenia vyšetrovateľa zo 17. marca 2003, ktorým bolo pokračované v trestnom stíhaní sťažovateľa.

Dňa 2. júla 2003 dozorový prokurátor žiadal písomne podať správu o stave vyšetrovania.

Dňa 28. júla 2003 dozorový prokurátor žiadal písomne podať správu o stave vyšetrovania.

Dňa 1. septembra 2003 sťažovateľ podal generálnej prokuratúre žiadosť o preskúmanie postupu vyšetrovateľa.

Dňa 11. septembra 2003 dozorový prokurátor žiadal písomne podať správu o stave vyšetrovania.

Dňa 14. októbra 2003 bola žiadosť sťažovateľa o preskúmanie postupu vyšetrovateľa prostredníctvom krajskej prokuratúry odstúpená na vybavenie okresnej prokuratúre.

Dňa 16. decembra 2003 dozorový prokurátor vykonal previerku vyšetrovacieho spisu, vybavil žiadosť obvineného o preskúmanie postupu vyšetrovateľa a vrátil vyšetrovací spis vyšetrovateľovi na ďalšie konanie. Preskúmaním vyšetrovacieho spisu bolo zistené, že *„vyšetrovateľ zabezpečil zmluvu o nájme nehnuteľnosti F. s. r. o. zo dňa 01. 04. 1998, zmluvu o nájme HIM a DHIM zo dňa 28. 08. 1998, zmluvu o nájme nebytových priestorov zo dňa 28. 08. 1998, dohodu o postúpení práv a povinností zo dňa 01. 04. 1998, zmluvu o nájme nehnuteľnosti zo dňa 01. 04. 1998, nájomnú zmluvu zo dňa 02. 01. 1998, zmluvu o postúpení pohľadávky za odplatu zo dňa 01. 04. 1998, zmluvu o prevzatí dlhu zo dňa 24. 07. 1998, kúpnu zmluvu zo dňa 30. 10. 1997, obchodnú zmluvu medzi K. a F. s. r. o. zo dňa 31. 07. 1998, dohodu o postúpení práv a povinností zo dňa 31. 07. 1998, zmluvu o dielo č. 20/08/98 medzi M. K. a spoločnosťou S. a. s., dohodu o postúpení práv a povinností medzi M. K. a S. a. s. zo dňa 11. 12. 1998, dodacie listy, výpisy z obchodného registra, bankové výpisy od Č. a. s., a k ukončeniu veci je potrebné opätovne vypočuť svedka P., svedka K. a zástupcov Č. a. s.“*

Dňa 5. marca 2004 bol dozorový spis okresnej prokuratúry zaslaný na previerku krajskej prokuratúre.

Dňa 19. apríla 2004 krajská prokuratúra vrátila dozorový spis okresnej prokuratúre.

Dňa 18. mája 2004 dozorový prokurátor požiadal vyšetrovateľa o podanie správy o stave konania.

Dňa 8. júna 2004 dozorový prokurátor predložil spis krajskej prokuratúre na účely jeho preskúmania.

Dňa 30. júna 2004 sťažovateľ podal okresnej prokuratúre žiadosť o preskúmanie postupu vyšetrovateľa.

Dňa 1. júla 2004 dozorový prokurátor si vyžiadal od vyšetrovateľa spisový materiál na preskúmanie.

Dňa 21. júla 2004 vyšetrovateľ predložil dozorovému prokurátorovi predmetný spis.

Dňa 23. júla 2004 dozorový prokurátor preskúmal spisový materiál, pričom vyšetrovateľovi uložil, aby do 10. septembra 2004 bolo vydané meritórne rozhodnutie vo veci. Spis bol v ten istý deň vrátený vyšetrovateľovi.

Dňa 8. septembra 2004 dozorový prokurátor žiadal vyšetrovateľa o podanie správy o stave konania.

Dňa 11. októbra 2004 dozorový prokurátor žiadal vyšetrovateľa o podanie správy o stave konania.

Dňa 22. októbra 2004 dozorový prokurátor vykonal kontrolu dozorového spisu.

Dňa 3. decembra 2004 dozorový prokurátor žiadal vyšetrovateľa o podanie správy o stave konania.

Dňa 29. decembra 2004 dozorový prokurátor žiadal vyšetrovateľa o podanie správy o stave konania a žiadal spis na preskúmanie.

Dňa 24. februára 2005 sťažovateľ podal okresnej prokuratúre žiadosť o preskúmanie postupu vyšetrovateľa.

Dňa 7. marca 2005 dozorový prokurátor žiadal vyšetrovateľa o podanie správy o stave konania.

Dňa 21. marca 2005 dozorový prokurátor vykonal previerku vyšetrovacieho spisu, pričom v súvislosti so žiadosťou sťažovateľa o preskúmanie postupu vyšetrovateľa z 24. februára 2005 „*zistil vo veci priedahy*“. Spis bol v ten istý deň vrátený vyšetrovateľovi na ďalšie konanie.

Dňa 31. marca 2005 vyšetrovateľ uznesením sp. zn. ORP-1181/10-K2-2002 zastavil trestné stíhanie pre trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 a 4 Trestného zákona, ktoré bolo začaté na základe trestného oznámenia sťažovateľa.

Dňa 15. apríla 2005 vyšetrovateľ predložil okresnej prokuratúre spisový materiál spoločne so sťažnosťou sťažovateľa proti uzneseniu vyšetrovateľa z 31. marca 2005 o zastavení trestného stíhania.

Dňa 2. mája 2005 okresná prokuratúra uznesením sp. zn. 1 Pv 221/2003 zamietla sťažnosť sťažovateľa, ktorú podal proti uzneseniu vyšetrovateľa z 31. marca 2005.

Dňa 27. mája 2005 bol krajskej prokuratúre predložený predmetný spis z dôvodu jeho preskúmania.

Dňa 28. mája 2005 sa sťažovateľ obrátil s podnetom na krajskú prokuratúru a žiadal „o preskúmanie zákonnosti postupu Okresnej prokuratúry Košice II ako aj o odstránenie prípadne zistených pochybení“, pretože „napriek opakovanému zisteniu zbytočných prietáhov v konaní zo strany vyšetrovateľa, okresná prokuratúra neprijala účinné opatrenia na zjednanie nápravy“.

Dňa 31. mája 2005 bol vo veci vypočutý svedok Ing. J. L.

Dňa 10. júna 2005 bol vyšetrovateľovi vrátený spisový materiál na ďalšie konanie.

Dňa 3. augusta 2005 sťažovateľ podal opakovaný podnet na generálnej prokuratúre a namietal „voči postupu Krajskej prokuratúry Košice vo veci môjho podnetu z 28. 5. 2005“, pretože krajská prokuratúra na jeho podnet žiadnym „spôsobom(...) nereagovala“.

Dňa 8. augusta 2005 generálna prokuratúra reagovala na podanie sťažovateľa, pričom uviedla, že dala krajskej prokuratúre pokyn, aby podnet sťažovateľa z 28. mája 2005 urýchlene vybavila, a zároveň skonštatovala: „Skutočnosti, ktoré ste v podaní z 3. augusta 2005 uviedli považujem za nedostatky v činnosti Krajskej prokuratúry v Košiciach, preto včasnosť a úplnosť jeho vybavenia sledujem.“

Dňa 6. septembra 2005 polícia uznesením sp. zn. ČVS: OUV-963/10-K2-2000 zastavila trestné stíhanie vo veci trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1 Trestného zákona a iné, ktorého sa mal dopustiť sťažovateľ voči JUDr. I. S., „lebo nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci“.

Dňa 9. septembra 2005 poškodená podala sťažnosť proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania.

Dňa 17. októbra 2005 okresná prokuratúra uznesením č. k. 1 Pv 221/2003-200 zamietla sťažnosť poškodenej proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania ako nedôvodnú.

Dňa 25. októbra 2005 poškodená podala na generálnej prokuratúre „Podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona podľa § 266 Trestného poriadku“ proti rozhodnutiu o zastavení predmetného trestného stíhania.

Dňa 24. marca 2006 generálny prokurátor podal na základe podnetu poškodenej sťažnosť pre porušenie zákona.

Dňa 3. mája 2006 Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) uznesením sp. zn. 1 Tz 12/2006 zrušil uznesenie okresného prokurátora zo 17. októbra 2005, ktorým bolo trestné stíhanie proti sťažovateľovi zastavené. Najvyšší súd rozhodol, že právoplatným uznesením prokurátora okresnej prokuratúry sp. zn. 1 Pv 221/2003 a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v prospech sťažovateľa.

Dňa 8. júna 2006 bol spis vrátený okresnej prokuratúre.

Dňa 9. júna 2006 okresná prokuratúra uznesením č. k. 1 Pv 221/03-286 zrušila uznesenie polície sp. zn. ČVS: OUV 963/10-K2-2000 vydané 6. septembra 2005, ktorým bolo trestné stíhanie proti sťažovateľovi zastavené.

Dňa 2. augusta 2006 bol vyšetrovací spis predložený krajskej prokuratúre na účely jeho preskúmania.

Dňa 16. augusta 2006 bol spisový materiál vrátený vyšetrovateľovi.

Dňa 3. decembra 2006 sa sťažovateľ znovu obrátil na okresnú prokuratúru podaním označeným ako „*Sťažnosť na prieskum; žiadosť o preskúmanie postupu vyšetrovateľa*“.

Dňa 16. januára 2007 okresná prokuratúra reagovala na uvedenú sťažnosť sťažovateľa, pričom uviedla: „Preskúmaním spisového materiálu som zistil prieskum vo vyšetrovaní zapríčinené nečinnosťou vyšetrovateľa, ktorý od rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3. mája 2006 vo veci nevykonal žiadne procesné úkony.“

Dňa 30. januára 2007 bol vo veci vypočutý sťažovateľ.

Dňa 12. marca 2007 dozorový prokurátor žiadal podať správu o stave konania s popisom vyšetrovacích úkonov, ktoré bránia v meritórnom ukončení veci.

Dňa 2. mája 2007 bola vo veci vypočutá poškodená. Dozorový prokurátor žiadal podať správu o stave konania s popisom vyšetrovacích úkonov, ktoré bránia v meritórnom ukončení veci.

Dňa 7. júna 2007 dozorový prokurátor žiadal podať správu o stave konania s popisom vyšetrovacích úkonov, ktoré bránia v meritórnom ukončení veci.

Dňa 25. júna 2007 vyšetrovateľ predložil okresnej prokuratúre správu o stave konania s popisom vyšetrovacích úkonov, ktoré mieni vykonať.

Dňa 22. augusta 2007 polícia uznesením pribrala do konania znalca z Ekonomickej univerzity v Bratislave – Inštitútu ekonomického znelectva a expertíz.

Dňa 17. septembra 2007 dozorový prokurátor písomne žiadal podať správu o stave konania s popisom vyšetrovacích úkonov, ktoré bránia v meritórnom ukončení veci.

Dňa 8. októbra 2007 vyšetrovateľ podal okresnej prokuratúre správu o stave konania, pričom uviedol, že „v súčasnej dobe prebieha znalecké skúmanie a po obdržaní znaleckého posudku budú vypočutí starosta M. K., konateľ spoločnosti F. L. P., opätovne bude vypočutá poškodená JUDr. S. a obvinený Ing. K.“.

Dňa 6. decembra 2007, 11. februára 2008, 31. marca 2008, 12. mája 2008 dozorový prokurátor písomne žiadal vyšetrovateľa podať správu o stave konania s popisom vyšetrovacích úkonov, ktoré bránia v meritórnom ukončení veci.

Dňa 21. mája 2008 vyšetrovateľ podal správu o stave konania, v ktorej okresnej prokuratúre oznámil, že „dôvodom neskončenia trestnej veci je nezabezpečenie znaleckého posudku“.

Dňa 30. júna 2008 bol polícii odovzdaný vypracovaný znalecký posudok.

Dňa 17. júla 2008 vyšetrovateľ písomne oznámil okresnej prokuratúre, že vo veci dostal znalecký posudok z Ekonomickej univerzity v Bratislave a plánuje vo veci vypočúť svedkov JUDr. S., L. P., starostu mestskej časti K. a sťažovateľa.

Dňa 16. septembra 2008 a 27. októbra 2008 dozorový prokurátor žiadal vyšetrovateľa podať správu o stave konania s popisom vyšetrovacích úkonov, ktoré bránia v meritórnom ukončení veci.

Dňa 27. októbra 2008 vyšetrovateľ predložil vyšetrovací spis dozorovému prokurátorovi na preskúmanie, ktorý vykonal previerku spisu a toho istého dňa vrátil spisový materiál vyšetrovateľovi.

Dňa 2. januára 2009 a 28. januára 2009 dozorový prokurátor požiadal vyšetrovateľa podať správu o stave konania s popisom vyšetrovacích úkonov, ktoré bránia v meritórnom ukončení veci.

Dňa 13. januára 2009 vyšetrovateľ zabezpečil odpis z registra trestov sťažovateľa a správy o jeho povesti.

Dňa 3. februára 2009 vyšetrovateľ po ukončení vyšetrovania predložil okresnej prokuratúre spisový materiál s návrhom na podanie obžaloby na sťažovateľa pre trestný čin marenia konkurzného alebo vyrovnacieho konania podľa § 256c písm. a) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku a iné a návrh na zastavenie trestného stíhania proti

sťažovateľovi pre trestný čin poškodzovania veriteľa podľa § 256 ods. 1 písm. b) a c) a ods. 5 písm. b) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku.

Dňa 9. februára 2009 dozorový prokurátor vrátil vec vyšetrovateľovi na doplnenie vyšetrovania s tým, že mu uložil vykonať ďalšie dôkazy, ktoré boli potrebné na vydanie meritórneho rozhodnutia, pričom prokurátor vyšetrovateľovi uložil zabezpečiť výpisy z účtov spoločnosti sťažovateľa K. s. r. o., opätovne vypočítať svedkov L. P. a Ing. H. K., zabezpečiť od sťažovateľa mimoriadnu účtovnú uzávierku spoločnosti K. s. r. o., a vypočítať zástupcu mestskej časti K.

Dňa 27. apríla 2009 dozorový prokurátor žiadala podať správu o stave konania s popisom vyšetrovacích úkonov, ktoré bránia v meritórnom ukončení veci.

Dňa 2. mája 2009 bola vo veci vypočítaná svedkyňa – poškodená.

Dňa 13. mája 2009 vyšetrovateľ oznámil okresnej prokuratúre, že k ukončeniu veci je potrebné zabezpečiť podklady pre znalecké skúmanie.

Dňa 11. septembra 2009 a 24. septembra 2009 dozorový prokurátor žiadala písomným pokynom podať správu vyšetrovateľom o stave konania s popisom vyšetrovacích úkonov, ktoré bránia v meritórnom ukončení veci.

Dňa 6. októbra 2009 vyšetrovateľ požiadal o výpisy z účtov U., a. s., O., a. s., a T., a. s.

Dňa 7. októbra 2009 bol vo veci vypočítaný sťažovateľ a svedkovia L. P. a Ing. H. K. Sťažovateľ bol v rovnaký deň vyzvaný na vydanie veci v zmysle § 89 ods. 1 Trestného poriadku.

Dňa 8. októbra 2009 bol vo veci vypočítaný svedok R. R.

Dňa 19. októbra 2009 bola vo veci vypočítaná JUDr. I. S.

Dňa 26. októbra 2009 bola vypočítaná svedkyňa Ing. H. K. a svedok J. K.

Dňa 10. novembra 2009 bol dozorový spis okresnej prokuratúry a vyšetrovacie spisy policie na generálnej prokuratúre, odbore organizačnom a kontrolnom.

Dňa 22. júna 2010 dozorový prokurátor po tom, čo si telefonicky vyžiadal koncept vyšetrovacieho spisu, vykonal previerku vyšetrovacieho spisu.

Dňa 7. októbra 2010 boli spisy z generálnej prokuratúry vrátené okresnej prokuratúre.

Dňa 14. októbra 2010 dozorový prokurátor žiadal vyšetrovateľa podať správu o stave konania s popisom vyšetrovacích úkonov, ktoré bránia v meritórnom ukončení veci.

Dňa 13. decembra 2010 polícia uznesením opätovne rozhodla o pribratí znalca na vypracovanie doplnku k pôvodnému znaleckému posudku.

Dňa 16. decembra 2010 ustanovená znalecká organizácia podala sťažnosť proti uzneseniu o pribratí znalca.

Dňa 14. februára 2011 polícia vyhovelá sťažnosti a zrušila svoje uznesenie o pribratí znalca.

Dňa 4. marca 2011 dozorový prokurátor vykonal previerku predmetného vyšetrovacieho spisu, ktorý si telefonicky vyžiadal od vyšetrovateľa, pričom spis bol vrátený vyšetrovateľovi v rovnaký deň.

Dňa 16. mája 2011 dozorový prokurátor písomne požiadal vyšetrovateľa podať správu o stave konania s popisom vyšetrovacích úkonov, ktoré bránia v meritórnom ukončení veci.

Dňa 23. mája 2011 boli vo veci vypočutí svedkovia (za poškodených) Z. L., JUDr. V. J. a Mgr. Š. T.

Dňa 24. mája 2011 boli vo veci vypočutí svedkovia – poškodení JUDr. J. H., JUDr. M. V., A. P. a Ing. M. H.

Dňa 26. mája 2011 bola okresnej prokuratúre doručená písomná správa vyšetrovateľa o stave vyšetrovania.

Dňa 1. júna 2011 bola vo veci vypočutá svedkyňa (za poškodenú stranu) Ing. D. S.

Dňa 12. júla 2011 bol vo veci vypočutý svedok (za poškodenú stranu) Ing. M. K.

Dňa 13. júla 2011 bola vo veci vypočutá svedkyňa (za poškodenú stranu) Mgr. D. H.

Dňa 14. júla 2011 bola vo veci vypočutá svedkyňa (za poškodenú stranu) J. B.

Dňa 26. júla 2011 bol vo veci vypočutý svedok (za poškodenú stranu) JUDr. M. D.

Dňa 1. augusta 2011 bola vo veci vypočutá svedkyňa (za poškodenú stranu) JUDr. J. Z.

Dňa 4. októbra 2011 vyšetrovateľ predložil na okresnú prokuratúru spisový materiál s návrhom na podanie obžaloby na sťažovateľa.

Dňa 11. októbra 2011 dozorový prokurátor vrátil vec vyšetrovateľovi na doplnenie vyšetrovania s tým, že mu uložil vykonať ďalšie dôkazy, ktoré boli potrebné na vydanie meritórneho rozhodnutia.

Dňa 28. novembra 2011 bolo prípravné konanie sp. zn. ČVS: OUV-963/10-K2-2000 ukončené a polícia podala návrh na podanie obžaloby.

Dňa 7. decembra 2011 okresná prokuratúra podala na sťažovateľa obžalobu. Okresný súd Košice II obžalobu prijal a koná o nej pod sp. zn. 4 T 134/2011.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom generálnej prokuratúry, krajskej prokuratúry, okresnej prokuratúry a polície v súvislosti s konaním vedeným na polícii pod sp. zn. ČVS: OUV-963/10-K2-2000 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, v čl. 38 ods. 2 listiny a jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov(...)

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná(...)

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a rovnako aj čl. 38 ods. 2 listiny) a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej uvedené základné práva sa chránia aj v prípade konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní po začatí trestného stíhania (napr. II. ÚS 41/98, II. ÚS 20/02, III. ÚS 99/02).

Judikatúra ústavného súdu a ESLP sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy (a obdobne aj v čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru), sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že z hľadiska hodnotenia povahy veci sa ústavný súd oprel o všeobecnú zásadu uznávanú aj v judikatúre ESLP, podľa ktorej sa primeraná lehota na konanie v trestných veciach v dôsledku mimoriadne citel'ného zásahu do sféry osobných práv a slobôd, ktorý je s priebehom trestného procesu spojený, musí posudzovať prísnejšie (II. ÚS 32/03). Nemožno pochybovať o tom, že aj povaha

predmetných trestných činov si vyžadovala osobitnú starostlivosť orgánov činných v trestnom konaní o naplnenie účelu trestného konania, čo okrem iného znamená, že orgány činné v trestnom konaní majú povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty účastníkov konania vrátane poškodených strán.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie v okolnostiach danej trestnej veci mohlo predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci s nutnosťou nariadenia znaleckého dokazovania vo veci, ako aj nutnosťou vykonať rozsiahle vyšetrovanie (vyšetrovací spis obsahoval asi 1 300 strán), avšak doterajší neobyčajne zdĺhavý priebeh napadnutého trestného konania ústavný súd nemôže pripísať na vrub faktickej náročnosti prerokovávanej veci (pozri ďalej bod III/3 tohto nálezu).

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom trestnom konaní k zbytočným priet'ahom. Sťažovateľ využil možnosti podať opravné prostriedky podľa Trestného poriadku, avšak využitie možností daných účastníkom konania procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie ich práva v trestnom konaní spôsobuje síce predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné priet'ahy (mutatis mutandis I. ÚS 31/01). Využitím práv na podanie opravných prostriedkov teda sťažovateľ neprispel svojím správaním k zbytočným priet'ahom v konaní, avšak musel si byť vedomý toho, že tým prirodzene dochádza k oddialeniu rozhodnutia v jeho veci.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom polície, okresnej prokuratúry, krajskej prokuratúry a generálnej prokuratúry v napadnutom konaní.

3.1 Posúdenie postupu Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: OUV-963/10-K2-2000

Pokiaľ ide o postup polície v napadnutom konaní, predovšetkým treba konštatovať, že prípravné konanie v danej veci sa začalo 16. októbra 2000 (v uvedený deň bolo vznesené

obvinenie sťažovateľovi) a bolo ukončené návrhom na podanie obžaloby 18. novembra 2011. Predmetné prípravné konanie trvalo teda viac ako 10 rokov (a to aj v prípade, ak sa prihliadne na to, že vec bola asi osem mesiacov právoplatne skončená), pričom táto extrémna dĺžka prípravného konania je už sama osebe neprimeraná.

Okrem uvedeného aj z chronológie úkonov (bod II tohto nálezu) vyplýva, že vyšetrovateľ polície bol v danej veci opakovane bez akýchkoľvek zákonných alebo iných dôvodov nečinný, konkrétne napr. od 17. marca 2003 do 31. marca 2005 (dva roky), od 9. júna 2006 do 30. januára 2007 (sedem mesiacov), od 26. októbra 2009 do 13. decembra 2010 (trinásť mesiacov). Uvedená nečinnosť vyšetrovateľa polície nie je ničím ospravedlniteľná, pretože minimálne počas 3,5 rokov nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako obvinený v predmetnej veci počas trestného konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy, listiny a dohovoru (mutatis mutandis II. ÚS 195/05). Uvedené obdobie nečinnosti vyšetrovateľa polície z hľadiska čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru je netolerovateľné, pričom vec bolo potrebné posúdiť aj s ohľadom na jej povahu (podľa ESĽP „mimoriadne citeľný zásah do sféry osobných práv a slobôd, ktorý je s priebehom trestného procesu spojený“) a význam pre sťažovateľa. K uvedeným prieťahom nedošlo v dôsledku zložitosti veci alebo správania účastníkov, ale v dôsledku postupu vyšetrovateľa polície. Navyše, ústavný súd nemohol prehliadnuť skutočnosť, že vyšetrovateľ polície dlhú dobu doslova ignoroval pokyny dozorujúceho prokurátora, ktorý napr. po previerke spisu 21. marca 2005 tiež „zistil vo veci prieťahy“. Na skutočnosť, že v napadnutom konaní pôsobilo až šesť vyšetrovateľov polície, ktorí „sa museli nanovo oboznamovať s rozsiahlym spisovým materiálom“, nebolo možné prihliadnuť. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že ústavný súd pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, posudzoval postup polície, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho vyšetrovateľa polície. V tejto súvislosti treba uviesť, že nedostatočné personálne obsadenie polície a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť trestné konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prieťahy, a to len v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia (mutatis mutandis

I. ÚS 19/00, I. ÚS 50/01, I. ÚS 38/03). Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým orgány činné v trestnom konaní, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov. Z vyjadrenia polície a okresnej prokuratúry nevyplýva prijatie účinných opatrení v danej veci.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva a práva s'ťažovateľa zo strany polície na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

3.2 Posúdenie postupu Okresnej prokuratúry Košice II a Krajskej prokuratúry v Košiciach v napadnutom konaní

Ústavnému súdu neušlo pozornosti úsilie okresnej prokuratúry a krajskej prokuratúry, ktoré sa v rámci svojej právomoci snažili zabezpečiť, aby napadnuté prípravné konanie bolo bez zbytočných priet'ahov. Na túto skutočnosť ústavný súd nemohol neprihliadnuť pri rozhodovaní o výške priznaného finančného zadosťučinenia s'ťažovateľovi. Ako to z chronológie súvisiacich spisov vyplýva, okresná prokuratúra, ale aj krajská prokuratúra opakovane vytykala nečinnosť vyšetrovateľa polície alebo urgovala vykonanie úkonov v danej veci, avšak tieto prostriedky nápravy sa ukázali byť neúčinné, teda iba formálne. Skutočnosť, že okresná prokuratúra a krajská prokuratúra napr. počas dvoch rokov nečinnosti vyšetrovateľa polície (od 17. marca 2003 do 31. marca 2005), hoci o tom mala informácie (pozri chronológiu v bode II tohto nálezu), neposkytla efektívnu ochranu s'ťažovateľovi, nemožno hodnotiť inak ako porušenie základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov. Neposkytnutie efektívnej ochrany je však v okolnostiach danej veci charakteristické na celé napadnuté konanie.

Vzhľadom na uvedené podstatné dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva a práva s'ťažovateľa aj zo strany okresnej prokuratúry a krajskej prokuratúry na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

3.3 Posúdenie postupu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v napadnutom konaní

Je nesporné, že sťažovateľ v snahe riešiť zbytočné prietahy v napadnutom konaní aj generálnej prokuratúre adresoval 3. augusta 2005 podanie „označené ako podnet“. Z vyjadrenia generálnej prokuratúry však vyplýva, že obsah tohto „podania zo dňa 28. 5. 2005, v súlade s ustanovením § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre vybavujúci prokurátor podanie vyhodnotil ako podnet, ktorý štandardným postupom odstúpil príslušnej prokuratúre na vybavenie. Sťažovateľ voči uvedenému postupu nenamietal a v priebehu ďalšieho konania nevyužil ďalší zákonný prostriedok nápravy, a to opakovaný podnet podľa § 34 a nasl. zákona o prokuratúre.“. Treba prisvedčiť generálnej prokuratúre, že za týchto okolností „nemala žiadny zákonný podklad vstúpiť do konania vedeného proti sťažovateľovi a to, či už prostriedkami trestného práva, respektíve prostriedkom vybavenia opakovaného podnetu podľa zákona o prokuratúre“.

Vzhľadom na uvedené podstatné dôvody je aj ústavný súd toho právneho názoru, že generálna prokuratúra „svojím postupom neovplyvnila, a ani nemohla ovplyvniť dĺžku prípravného konania vedeného proti sťažovateľovi, ktorý nevyužil všetky dostupné prostriedky nápravy“, a preto ústavný súd vo vzťahu ku generálnej prokuratúre nevyslovil porušenie základného práva a práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 5.

4. Vzhľadom na to, že 7. decembra 2011 okresná prokuratúra podala na sťažovateľa obžalobu, pričom Okresný súd Košice II obžalobu prijal, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať finančné zadosťučinenie vo výške 80 000 €, pretože v dôsledku extrémne dlhého trestného stíhania má vážne zdravotné problémy a najmä preto,

že „(...) sa stal osobou bez práce, bez akýchkoľvek sociálnych kontaktov. Spoločnosť, okruh jeho známych a priateľov, sa dramatickým spôsobom zúžil a v skutočnosti jedinou osobou, ktorá mu verí, neposudzuje ho a neodsudzuje ho, je jeho manželka.“

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťúčením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťúčinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím aj na povahu veci (ako aj na to, že nejde o náhradu škody) a na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, ako aj na podiel jednotlivých orgánov činných v trestnom konaní na vzniknutých prietáhoch považuje vo vzťahu k polícii za primerané vo výške 3 500 €, vo vzťahu k okresnej prokuratúre vo výške 1 500 € a vo vzťahu ku krajskej prokuratúre vo výške 500 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zabezpečenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol o finančnom zadosťúčení pre sťažovateľa tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia 23. mája 2013 a podanie písomného stanoviska k vyjadreniam orgánov činných v napadnutom trestnom konaní 12. júna 2013). Za dva úkony vykonané v roku 2013 patrí odmena v sume dvakrát po 130,16 € a režijný paušál dvakrát po 7,81 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky

Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú sumu 275,94 €, ku ktorej bolo treba pripočítať 20 % DPH, teda sumu 55,18 €, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkove sumu 331,12 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 a 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2013